

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.3.2012
COM(2012) 73 final

2012/0029 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om
värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG**

(Text av betydelse för EES)

{ SWD(2012) 22 final}
{ SWD(2012) 23 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Värdepapperscentralerna är systemviktiga institut för finansmarknaderna. All handel med värdepapper på eller utanför en värdepappersbörs följs av clearing- och avvecklingsprocesser som leder till att transaktionen avvecklas, dvs. värdepapper levereras i utbyte mot kontanter. Värdepapperscentralerna är de nyckelinstitut som möjliggör avvecklingen genom att tillhandahålla så kallade avvecklingssystem för värdepapper. Dessutom ser värdepapperscentralerna till att värdepapperskonton registreras och förvaltas centralt för att registrera hur många värdepapper som utfärdats av vem samt varje förändring i innehavet av dessa värdepapper.

Värdepapperscentralerna har också en avgörande roll för säkerhetsmarknaden, särskilt för monetära ändamål. Nästan alla godtagbara säkerheter för centralbankers monetära transaktioner inom EU, särskilt inom euroområdet, går t.ex. via avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler.

Avvecklingssystem för värdepapper inom EU avvecklade transaktioner värda cirka 920 miljarder euro under 2010 och förvarade nästan 39 miljarder värdepapper vid utgången av 2010. Det finns mer än 30 värdepapperscentraler i EU, i allmänhet en i varje land, och två ”internationella” värdepapperscentraler (Clearstream Banking Luxembourg och Euroclear Bank), som utgör en underkategori av värdepapperscentraler som är specialiserade på att utfärda internationella obligationer, så kallade euroobligationer.

Värdepapperscentraler är generellt säkra och effektiva inom nationsgränserna, men deras gränsöverskridande samarbete och kommunikation är mindre säker, vilket betyder att investerare ställs inför högre risker och kostnader vid gränsöverskridande investeringar. Antalet uteblivna avvecklingar är t.ex. högre för gränsöverskridande transaktioner än för inhemska transaktioner, och gränsöverskridande avvecklingskostnader är upp till fyra gånger högre än för inhemska avvecklingskostnader.

Dessa säkerhetsproblem beror bland annat på följande faktorer:

- Avvecklingstidens längd. Den tid det tar mellan transaktion och avveckling är inte harmoniserad i EU vilket leder till störningar när värdepapper avvecklas över gränser.
- En liten men betydande andel värdepapper finns fortfarande i pappersform. Dessa har en mycket längre avvecklingstid, vilket ökar investerarnas risk.
- Utebliven avveckling, dvs. situationer då en transaktion inte avvecklas på avsedd avvecklingsdag, omfattas inte av några avskräckande påföljder i alla marknader och där sådana finns varierar åtgärderna för avvecklingsdisciplin avsevärt mellan marknaderna.
- Även om direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (nedan kallat *direktivet om slutgiltig avveckling*)¹ minskar den störning

¹ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

som orsakas i ett avvecklingssystem för värdepapper på grund av insolvensförfaranden mot en deltagare i systemet, behandlar det inte andra risker i systemet eller motståndskraften hos den värdepapperscentral som driver systemet. Vissa värdepapperscentraler är utsatta för ytterligare kredit- och likviditetsrisker på grund av att de tillhandahåller banktjänster i anknytning till avvecklingen.

- Avtal om länkar mellan värdepapperscentraler kan betraktas som ett första steg mot en konsolidering av de europeiska avvecklingsmarknaderna, men väcker farhågor i fråga om säkerheten, eftersom det saknas särskilda regler för stabilitetstillsyn för sådana länkar. Dessutom ökar de sammankopplingen mellan värdepapperscentraler, vilket ytterligare stärker argumentet för att införa gemensamma regler för stabilitetstillsyn.

Avsaknaden av en effektiv inre marknad för avveckling medför också betydande problem. Det finns fortfarande stora hinder för den europeiska clearing- och avvecklingsmarknaden, t.ex. begränsningen av värdepappersemitterers tillträde till värdepapperscentraler, olika nationella licensieringsordningar och regler för värdepapperscentraler inom EU samt begränsad konkurrens mellan olika nationella värdepapperscentraler. Dessa hinder skapar en mycket fragmenterad marknad. Det innebär att gränsöverskridande avveckling av transaktioner är beroende av onödigt komplicerade ”innehavskedjor” som ofta omfattar flera värdepapperscentraler och flera andra mellanhänder. Detta sänker effektiviteten och ökar dessutom riskerna i samband med gränsöverskridande transaktioner.

Dessa problem är viktiga eftersom gränsöverskridande transaktioner i Europa – från vanliga köp och försäljningar av värdepapper till överföringar av säkerheter – fortsätter att öka och värdepapperscentralerna blir alltmer sammankopplade. Denna utveckling väntas accelerera i och med införandet av Target2-värdepapper, ett projekt som har lanserats av Eurosystemet för att tillhandahålla en gränslös plattform för avveckling av värdepapper och som ska tas i drift 2015.

I detta förslag till förordning tas dessa problem upp. Genom förordningen införs en skyldighet att presentera alla överlåtbara värdepapper i kontobaserad form och att registrera dem hos värdepapperscentraler innan de handlas på reglerade handelsplatser. Förordningen harmoniserar avvecklingsperioder och ordningar för avvecklingsdisciplin i EU. Den inför gemensamma regler som baseras på internationella standarder och behandlar riskerna för värdepapperscentralernas verksamhet och tjänster. Eftersom värdepapperscentraler därmed kommer att omfattas av identiska materiella regler i hela EU kommer de att gynnas av enhetliga licensieringskrav och ett EU-omfattande pass som kommer att bidra till att undanröja de befintliga hindren för tillträde.

På så sätt kommer den föreslagna förordningen att öka säkerheten i systemet och öppna marknaden för värdepapperscentralstjänster och därmed effektivisera avvecklingen av värdepapper. Den föreslagna förordningen kommer att komplettera regelverket för infrastrukturer för värdepappersmarknader tillsammans med direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument (MiFID-direktivet)² i fråga om handelsplatser, och förslaget till förordning om derivattransaktioner (förordning om Europas marknadsinfrastrukturer) i fråga om centrala motparter.

² EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

Detta initiativ har fått ett brett politiskt stöd. Ekofinrådet betonade vid sitt möte den 2 december 2008 behovet av att stärka säkerheten och sundheten i avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler och höll med om att det behövs EU-lagstiftning för att hantera rättsliga hinder för clearing och avveckling, däribland hinder för tillträde till värdepapperscentraler. Det finns ett internationellt samförstånd om att det behövs lämpliga standarder för värdepapperscentraler. Redan 2001 antog globala bank- och värdepapperstillsynsorgan (CPSS-IOSCO) rekommendationer för avvecklingssystem för värdepapper. Dessa anpassades genom icke-bindande riktlinjer av europeiska tillsynsorgan (ECBS-CESR) 2009. I oktober 2010 upprepade rådet för finansiell stabilitet kravet på uppdaterade standarder för mer robusta grundläggande marknadsinfrastrukturer och begärde att de befintliga standarderna skulle ses över och förbättras.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Initiativet är resultatet av en omfattande och kontinuerlig process i form av dialog och samråd med alla viktigare intressenter, inklusive värdepappers- och banktillsynsorgan, ECB och alla slags marknadsdeltagare. Det tar hänsyn till de åsikter som framfördes under ett offentligt samråd den 13 januari–1 mars 2011 och de bidrag som kommit in från en rad olika intressentgrupper sedan sommaren 2010.

Dessutom beställdes en extern undersökning av kostnader och priser inom clearing- och avvecklingssektorn från Oxera Consulting. Oxera lämnade en första rapport 2009 och en andra 2011. Dessa rapporter ger användbara uppgifter om kostnadsgapen mellan gränsöverskridande och inhemska clearing- och avvecklingskostnader.

I linje med sin politik för bättre lagstiftning har kommissionen genomfört en konsekvensbedömning av alternativen. Alternativen bedömdes i förhållande till huvudmålen att öka säkerheten och effektiviteten och att skapa rättvisa villkor för värdepapperscentralernas tjänster i Europa. Bedömningen gjordes med hänsyn till hur olika alternativ skulle bidra till att uppfylla ovannämnda mål och till deras kostnadseffektivitet.

Utkastet till konsekvensanalys lämnades den 16 mars 2011 till kommissionens konsekvensbedömningsnämnd, och därefter lämnades en reviderad version in den 8 augusti 2011. Utkastet förbättrades avsevärt tack vare konsekvensbedömningsnämndens synpunkter. Bland annat förstärktes den evidensbaserade grunden för de problem som konstaterats och analysen av olika alternativ, särskilt i fråga om banktjänster i anknytning till avveckling. Dessutom infördes en uppskattning av de övergripande fördelarna och av olika alternativs effekter på olika intressentgrupper. Ramen för övervakning och utvärdering förtydligades och stärktes också.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) som är den lämpligaste rättsliga grunden på detta område. Förslaget syftar huvudsakligen till att åtgärda den bristande säkerheten och effektiviteten i avvecklingen av värdepapper och åtföljande hinder för den inre marknadens funktion till följd av nationella skillnader i regleringen av värdepappersavveckling och av verksamheten för värdepapperscentraler som driver avvecklingssystem för värdepapper, genom att införa

gemensamma regler för vissa aspekter av avvecklingstiden och avvecklingsdisciplinen samt gemensamma krav för stabilitetstillsyn för att hantera återhämtningsförmågan hos värdepapperscentraler och tillgången till värdepapperscentraler. I avsaknad av gemensamma regler och krav vidtas skiljaktiga åtgärder på nationell nivå, vilket sannolikt kommer att få en direkt negativ inverkan på säkerheten, effektiviteten och konkurrensen på unionens avvecklingsmarknader. En förordning betraktas som det lämpligaste instrumentet för att se till att alla marknadsdeltagare omfattas av enhetliga och direkt tillämpliga skyldigheter i fråga om avvecklingstiden och avvecklingsdisciplinen och att värdepapperscentralerna omfattas av enhetliga och direkt tillämpliga standarder för stabilitetstillsyn i unionen, vilket bör stärka deras återhämtningsförmåga och centrala roll i upprätthållandet av kontobaserade system och för avvecklingsprocessen.

Eftersom huvudsyftet med den föreslagna förordningen är att införa ett antal rättsliga skyldigheter direkt för marknadsdeltagarna, bland annat i fråga om registrering av så gott som samtliga överlåtbara värdepapper i kontobaserad form i en värdepapperscentral och stramare tidsgränser för avveckling, och eftersom värdepapperscentraler är ansvariga för driften av avvecklingssystem för värdepapper och tillämpningen av åtgärder för att tillhandahålla snabb avveckling inom unionen, är det av största vikt att alla värdepapperscentraler alltid uppfyller de enhetliga och stränga krav för stabilitetstillsyn som anges i förslaget. Därför måste förslaget omfatta en uppsättning enhetliga och direkt tillämpliga regler för auktorisation och fortlöpande tillsyn av värdepapperscentraler i samband med de rättsliga skyldigheter som åläggs marknadsaktörerna.

3.2. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Enligt den subsidiaritetsprincip som fastställs i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*) bör åtgärder vidtas på unionsnivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Syftet med detta förslag är i princip att göra de europeiska värdepappersmarknaderna säkrare och effektivare inom unionen, vilket innebär att det krävs en samordnad EU-insats. Dessutom motiveras unionsinsatsen av värdepapperscentralernas systemiska karaktär och deras ökande sammankoppling, särskilt efter införandet av Target2-värdepapper.

När det gäller auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler syftar den föreslagna förordningen till att skapa balans mellan nationella myndigheters befogenheter och andra behöriga myndigheters intressen. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) kommer att spela en avgörande roll för att lösa tvister, underlätta samarbetsformerna mellan nationella myndigheter och utveckla tekniska standarder i nära samråd med de nationella centralbanker som ingår i Europeiska centralbankssystemet (ECBS).

Vissa frågor täcks redan av befintlig unionslagstiftning. Avvecklingssystem för värdepapper definieras t.ex. redan i direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper³, och i direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument föreskrivs vissa regler för marknadsdeltagares tillträde till det system för

³ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

avveckling av värdepapper som de väljer. Den föreslagna förordningen är förenlig med dessa unionstexter.

Förslaget tar full hänsyn till proportionalitetsprincipen enligt artikel 5.4 i EU-fördraget, dvs. att unionens åtgärder bör vara tillräckliga för att nå målen men inte gå utöver vad som är nödvändigt. Den föreslagna förordningen är förenlig med denna princip och upprätthåller en god balans mellan det allmänintresse som står på spel och åtgärdens kostnadseffektivitet. Förslaget tar full hänsyn till behovet av att göra en avvägning mellan säkerhet, marknadernas effektivitet och kostnader för intressenterna.

3.3. Närmare redogörelse för förslaget

Den föreslagna förordningen har två huvuddelar: åtgärder som är riktade till alla marknadsaktörer i fråga om avveckling av värdepapper (avdelning II) och åtgärder som är specifikt riktade till värdepapperscentraler (avdelningarna III, IV och V). Övriga avdelningar om omfattning och definitioner (avdelning I) samt övergångs- och slutbestämmelser (avdelning VI) är tillämpliga för båda delarna av förslaget.

3.3.1. Förslagets omfattning (avdelning I)

Den föreslagna förordningen omfattar alla värdepapperscentraler, men de nationella centralbanker som ingår i ECBS och andra nationella eller offentliga organ som utför liknande tjänster, t.ex. medlemsstaternas nationella organ som har ansvar för eller ingriper i förvaltningen av statsskulder och som annars skulle klassificeras som värdepapperscentraler, är undantagna från kraven på auktorisation. Dessa institut omfattas dock av samtliga krav på värdepapperscentraler. De är undantagna från avdelning IV, där det föreskrivs att banktjänster som är anknutna till avveckling ska separeras från andra tjänster som värdepapperscentraler tillhandahåller, eftersom dessa institut är av sådan art de tillhandahåller sådana anknutna tjänster.

När det gäller finansiella instrument omfattar förslaget alla finansiella instrument i den mån det gäller kraven för värdepapperscentraler, men det omfattar främst överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.18 i direktiv 2004/39/EG (huvudsakligen aktier och obligationer) vid tillämpningen av avdelning II om avveckling av värdepapper.

3.3.2. Avveckling av värdepapper (avdelning II)

Ett av de viktigaste målen för den föreslagna förordningen är att öka avvecklingssäkerheten. Avdelning II omfattar tre åtgärds paket för att nå detta mål. För det första införs så kallad dematerialisering/immobilisering av värdepapper, dvs. värdepappren ska utfärdas i kontobaserad form. Syftet med denna åtgärd är att öka effektiviteten i avvecklingen, förkorta avvecklingsperioderna och garantera integritet i värdepappersemissioner genom underlätta avstämningen av värdepappersinnehav. Värdepapper i kontobaserad form måste inte nödvändigtvis registreras hos en värdepapperscentral innan de handlas eller ställs som säkerhet. De kan t.ex. registreras av registerförvaltare. Om de har handlats på handelsplatser som regleras av direktiv 2004/39/EG måste de dock registreras hos en värdepapperscentral för att omfattas av skyddet för avveckling av värdepapper inom ramen för direktiv 98/26/EG och för att underlätta avstämningen mellan registrerade värdepapper och handlade värdepapper. Förslaget till förordning innehåller en tillräckligt lång övergångsperiod, till den 1 januari 2018, för att marknadsaktörerna i de medlemsstater där det fortfarande finns avsevärda mängder värdepapper i pappersform ska kunna uppfylla dessa villkor.

För det andra harmoniseras avvecklingsperioden för värdepapperstransaktioner i hela EU genom avdelning II. I Europa avvecklas de flesta värdepapperstransaktioner två eller tre dagar efter handelsdagen, beroende på marknad. Avvecklingsperioden kommer att harmoniseras till två dagar efter handelsdagen, även om kortare avvecklingsperioder kommer att vara tillåtna. För det tredje harmoniseras åtgärder för avvecklingsdisciplin i EU. Häri ingår åtgärder i förväg för att förhindra utebliven avveckling och åtgärder i efterhand för att ta itu med uteblivna avvecklingar. Huvudmålet är att minska antalet uteblivna avvecklingar och avskräcka från konkurrens som sänker standarderna för avvecklingsdisciplin, exempelvis mellan marknader som tillämpar olika system för påföljder. De föreslagna bestämmelserna omfattar mer än värdepapperscentraler och syftar till att marknadsdeltagare som underlåter att leverera värdepapper på den avsedda avvecklingsdagen ska omfattas av ett harmoniserat "uppköpsförfarande" som kan utföras av en central motpart i fråga om clearade transaktioner, eller införlivas i handelsplatsernas egna regler.

3.3.3. Värdepapperscentraler (avdelning III)

Auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler (kapitel I)

Avvecklingssystem för värdepapper fastställs redan i direktiv 98/26/EG som formella arrangemang för att överlåta värdepapper mellan olika deltagare. Det direktivet behandlar dock inte de institut som ansvarar för driften av dessa system. Med tanke på den ökande komplexiteten i dessa system och riskerna i samband med avveckling är det mycket viktigt att institut som driver avvecklingssystem för värdepapper är rättsligt definierade, auktoriserade och ställda under tillsyn i enlighet med gemensamma standarder för stabilitetstillsyn. En värdepapperscentral definieras som en juridisk person som driver ett avvecklingssystem för värdepapper och minst en annan huvudtjänst (notarietjänst eller central förvaltningstjänst). Dessutom bör värdepapperscentraler endast få utföra vissa anknutna tjänster, som främst hör ihop med huvudtjänsterna. I de fall sådana anknutna tjänster inbegriper skattetjänster måste värdepapperscentraler säkerställa att de följer den berörda medlemsstatens skattelagstiftning. Är det gäller förfaranden för avdrag för källskatt måste värdepapperscentraler följa alla krav som medlemsstaten som är källa till de betalningar som är föremål för källskatt ålägger finansiella mellanhänder för att bemyndiga dem att tillämpa källskatten och utkräva avdrag för källskatt på den faktiska betalningsmottagarens vägnar. Detta kan särskilt inbegripa skyldigheten att rapportera investerarinformation direkt till källmedlemsstaten (i utbyte mot att kunna kräva befrielse från källskatter vid källan), som i sin tur kan vidarebefordra informationen till den medlemsstat där den verkliga ägaren till det finansiella instrument är bosatt.

Värdepapperscentraler måste vara auktoriserade och stå under tillsyn av nationella behöriga myndigheter där de är etablerade. Med tanke på att verksamheten blir alltmer gränsöverskridande måste emellertid andra myndigheter som arbetar med avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen och andra koncernföretag också tillfrågas. Esma kommer att få en viktig roll för att utarbeta utkast till tekniska standarder i syfte att harmonisera auktorisationsprocessen och se till att myndigheterna samarbetar med varandra.

Enligt förslaget får auktoriserade värdepapperscentraler ett pass för att tillhandahålla tjänster i EU, antingen genom att direkt tillhandahålla en tjänst i en annan medlemsstat eller genom att inrätta en filial i den medlemsstaten. En värdepapperscentral från ett tredjeland kan beviljas tillträde till unionen om den är erkänd av Esma. Ett sådant erkännande får endast beviljas när kommissionen har kontrollerat att det berörda tredjelandets rättsliga och tillsynsmässiga ram

är likvärdig med unionens och att det tredjelandet på samma sätt erkänner unionens rättsliga och tillsynsmässiga ram. Värdepapperscentralen i fråga måste också omfattas av auktorisation och tillsyn i det tredjelandet och det ska finnas samarbetsformer mellan Esma och myndigheterna i det tredjelandet.

Krav på värdepapperscentraler och lagval (kapitlen II och III)

Eftersom värdepapperscentraler är systemviktiga och utför kritiska tjänster för värdepappersmarknaden måste de omfattas av höga standarder för stabilitetstillsyn för att trygga deras bärkraft och skydda deltagarna. Kraven på värdepapperscentraler grupperas i ett flertal kategorier i kapitel II: organisatoriska krav (avsnitt 1), uppföranderegler (avsnitt 2), krav på värdepapperscentralstjänster (avsnitt 3), krav på stabilitetstillsyn (avsnitt 4) och krav på länkar mellan värdepapperscentraler (avsnitt 5).

Enligt avsnitt 1 måste värdepapperscentraler ha robusta arrangemang för företagsstyrning, erfarna och lämpliga personer i verkställande ledning, styrelse och som aktieägare. De måste också inrätta användarkommittéer som företräder emittenter och deltagare för varje avvecklingssystem för värdepapper. Utkontraktering av tjänster eller verksamheter får inte äventyra en värdepapperscentralens ansvar gentemot deltagare eller emittenter eller olika myndigheters utövande av tillsyns- och övervakningsfunktioner. Ett viktigt undantag är planerat för utkontrakteringsarrangemang med offentliga enheter, t.ex. Target2-projektet, vilket drivs av Eurosystem som styrs av ett särskilt regelverk som är godkänt av de behöriga myndigheterna.

I avsnitt 2 införs viktiga krav på värdepapperscentralerna som måste ha icke-diskriminerande, öppna och strikt riskbaserade kriterier för deltagande i avvecklingssystemen för värdepapper. Dessa krav förstärks genom bestämmelserna om tillträde i kapitel IV. Där införs också viktiga principer om öppenhet när det gäller att offentliggöra priser och informera behöriga myndigheter om kostnader och intäkter för varje tjänst som tillhandahålls.

I avsnitt 3 artikel 34 om krav på värdepapperscentralstjänster erkänns värdepapperscentralernas viktiga roll när det gäller att upprätthålla värdet på en värdepappersemission. Där införs också skyldigheter i fråga om intradagsavstämningar av konton. När det gäller separering av konton för att skydda deltagares tillgångar går förslaget längre än de krav som fastställs i direktiv 2004/39/EG och innebär att värdepapperscentraler åläggs att separera varje deltagares konto från andra deltagares konton och att tillåta deltagare att separera kontona för var och en av deltagarens klienter. När det gäller kontantutbetalning ska värdepapperscentraler enligt förslaget göra utbetalningar till centralbankskonton när detta är möjligt och praktiskt genomförbart. Det är dock tillåtet med kontantutbetalningar till affärsbanker, men i motsats till vad som nu gäller i vissa fall, måste detta göras via ett separat kreditinstitut som fungerar som avvecklingsagent.

Kraven på stabilitetstillsyn för värdepapperscentralerna själva i avsnitt 4 omfattar viktiga bestämmelser om reducering av operativ risk. Eftersom värdepapperscentraler inte kommer att få utföra banktjänster direkt är operativ risk den viktigaste risk som värdepapperscentralerna kommer att utsättas för. Dessa bestämmelser omfattar lämpliga åtgärder för att se till att verksamhetens kontinuitet, inbegripet avvecklingsverksamheten, alltid är säkrad. Det fastställs också kapitalkrav med hänsyn till rörelsekostnaderna. Värdepapperscentraler bör ha kapital, balanserade vinstmedel och reserver som täcker minst sex månaders rörelsekostnader.

Eftersom värdepapperscentralerna blir alltmer sammankopplade och denna process väntas gå snabbare i och med införandet av Target2-värdepapper, införs det i artikel 45 viktiga krav på stabilitetstillsyn för länkade värdepapperscentraler, bland annat att de måste ha identiska regler för slutgiltig avveckling.

Syftet med kapitel III är att öka den rättsliga säkerheten för värdepapperstransaktioner. Där föreslås en lagvalsregel för äganderättsmässiga aspekter på värdepapper som förvaras hos en värdepapperscentral.

Tillträde till värdepapperscentraler (kapitel IV)

Ett av målen för detta initiativ är att öppna marknaden för värdepapperscentralstjänster och undanröja hinder för tillträde. I kapitel IV behandlas tre typer av tillträde: a) mellan emittenter och värdepapperscentraler, b) mellan värdepapperscentraler och c) mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer.

I många medlemsstater är emittenter skyldiga enligt lag att utfärda vissa typer av värdepapper, framför allt aktier, hos den nationella värdepapperscentralen. I artikel 47 införs en rättighet för emittenter att registrera sina värdepapper hos vilken värdepapperscentral som helst som är auktoriserad inom unionen och dessutom en rättighet för värdepapperscentraler att tillhandahålla tjänster för värdepapper som har utfärdats enligt lagen i en annan medlemsstat. Nationella särdrag respekteras eftersom det erkänns att denna rätt inte får påverka den bolagsrätt enligt vilken de emitterade värdepappren har utfärdats.

I avsnitten 2 och 3 fastställs principerna för tillträde. En värdepapperscentral bör ha rätt att delta i ett avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en annan värdepapperscentral på grundval av icke-diskriminerande och riskbaserade principer. En värdepapperscentral bör också utifrån samma principer ha rätt att begära att en annan värdepapperscentral utvecklar särskilda funktioner, som bör ersättas till självkostnad-plus-vinstpålägg. På liknande sätt bör en värdepapperscentral ha rätt att ta emot transaktionsinformation från centrala motparter och handelsplatser och dessa infrastrukturer bör få tillträde till avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler. Eventuella tvister mellan relevanta behöriga myndigheter kan hänskjutas till Esma för tvistlösning.

3.3.4. Kreditinstitut utsedda att fungera som avvecklingsagenter (avdelning IV)

Som beskrivs ovan får värdepapperscentraler erbjuda sina deltagare kontantutbetalningar till affärsbanker om det inte är möjligt eller praktiskt genomförbart att göra utbetalningarna till centralbanker. Värdepapperscentraler bör dock inte själva tillhandahålla banktjänster i anknytning till avvecklingen, utan bör auktoriseras av sina behöriga myndigheter att utse ett kreditinstitut som ska fungera som avvecklingsagenter och öppna kassakonton och bevilja kreditfaciliteter för att underlätta avvecklingen, såvida inte de behöriga myndigheterna kan styrka, baserat på tillgängliga bevis, att ett av kreditinstitutens exponering för kredit- och likviditetsrisker inte har reducerats tillräckligt. Denna separation mellan värdepapperscentraler och avvecklingsagenter är viktig för att hantera och öka värdepapperscentralernas säkerhet. Banktjänster i anknytning till avveckling ökar de risker som värdepapperscentraler exponeras för och ökar därmed sannolikheten för att värdepapperscentraler ska ställa in betalningarna eller utsättas för allvarlig stress. Banktjänster tillhandahålls oftast av vissa värdepapperscentraler på intradagsbasis och är begränsade till tjänster i anknytning till avvecklingen, men de belopp som hanteras är stora och om en sådan värdepapperscentral skulle ställa in betalningarna skulle detta få negativa konsekvenser för

värdepappers- och betalningsmarknaderna. Kravet på att banktjänsterna ska tillhandahållas i en juridisk enhet som är separat från den som tillhandahåller värdepapperscentralens huvudtjänster kommer att förhindra att risker i samband med banktjänsterna överförs till tillhandahållandet av värdepapperscentralens huvudtjänster, särskilt vid insolvens eller allvarlig stress till följd av banktjänsterna. Detta krav kommer också att ge värdepapperscentraler och offentliga myndigheter fler alternativ när det gäller att hitta lämpliga lösningar om den avvecklingsagent som tillhandahåller banktjänsterna ställer in betalningarna. För de värdepapperscentraler som i dag tillhandahåller banktjänster kommer de största kostnaderna för denna åtgärd att vara de juridiska kostnaderna i samband med bildandet av en separat juridisk person som ska tillhandahålla banktjänsterna, medan värdepapperscentraler som vill utveckla sådana tjänster i framtiden inte skulle åsamkas några betydande merkostnader för att bilda en separat juridisk person. Det finns inga mindre stränga alternativ till separation av banktjänsterna som helt och hållet skulle undanröja risken för överföring av risker från banktjänsterna till värdepapperscentralens huvudtjänster.

För att kunna garantera de effektivitetsvinster som tillhandahållande av både värdepapperscentralstjänster och banktjänster inom samma företagskoncern bör inte kravet att banktjänster ska utföras av ett separat kreditinstitut förhindra att kreditinstitut tillhör samma koncern som värdepapperscentralen. Om emellertid både värdepapperscentralstjänster och banktjänster tillhandahålls inom samma koncern bör verksamheten i det kreditinstitut som tillhandahåller banktjänster begränsas till tillhandahållande av banktjänster som är knutna till avveckling. Den sistnämnda begränsningen syftar till att minska den totala riskprofilen i koncernen till följd av att ett kreditinstitut ingår i den koncernen.

Behöriga myndigheter bör i varje enskilt fall kunna bevisa att samma juridiska enhets tillhandahållande av både värdepapperscentraltjänster och banktjänster inte ger upphov till någon systemrisk. I ett sådant fall skulle en motiverad begäran kunna ställas till kommissionen som kan godkänna undantaget. I vilket fall bör verksamheten i en värdepapperscentral som har givits tillstånd som kreditinstitut begränsas till tillhandahållandet av banktjänster med anknytning till avveckling.

Det kreditinstitut som fungerar som avvecklingsagent bör vara auktoriserat enligt direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁴. Eftersom avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler bör vara så skyddade som möjligt från eventuella risker som orsakas av avvecklingsagenter bör dessa agenter uppfylla ytterligare krav för att reducera kredit- och likviditetsrisker för varje avvecklingssystem för värdepapper som de arbetar med.

Direktiv 2006/48/EG behandlar inte specifikt intradagskredit- och likviditetsrisker till följd av tillhandahållande av banktjänster i anknytning till avveckling, och därför bör kreditinstitutet också omfattas av särskilda, utökade krav på reduktion av kredit- och likviditetsrisker, som bör gälla för varje avvecklingssystem för värdepapper som kreditinstitutet är avvecklingsagent för. De föreslagna kraven på avvecklingsagenter är inspirerade av de internationella CPSS-IOSCO-standarderna för finansiella marknadsinfrastrukturer och av nuvarande marknadsmetoder. De inbegriper fullständiga säkerheter för kreditexponeringar, övervakning av intradagslikviditet med hänsyn till den likviditetsrisk som genereras av

⁴ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

betalningsinställelse för de två största deltagarna och koncentrationsgränser för tillhandahållare av likviditet.

3.3.5. Sanktioner (avdelning V)

I kommissionens meddelande om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn⁵ gjordes en översyn av de befintliga befogenheterna i detta hänseende samt deras praktiska tillämpning. Syftet var att främja mer likformiga påföljder inom all tillsynsverksamhet. En inventering av de nuvarande nationella systemen har t.ex. visat att nivåerna på de administrativa böterna varierar kraftigt mellan olika medlemsstater, att en del behöriga myndigheter saknar vissa viktiga sanktionsbefogenheter och att vissa behöriga myndigheter inte kan införa sanktioner mot fysiska och juridiska personer. Därför föreslår kommissionen nu att medlemsstaterna bör besluta att lämpliga administrativa påföljder och åtgärder kan tillämpas vid brott mot förordningen. Det bör finnas en minimiuppsättning administrativa påföljder och åtgärder att tillgå för offentliga myndigheter, däribland återkallande av auktorisation, offentliga varningar, avskedande av ledningen, återbetalning av vinster från överträdelserna mot denna förordning om dessa går att fastställa, samt administrativa böter. Den högsta nivån för administrativa böter bör inte vara lägre än den nivå som fastställs i förordningen – 10 % av den årliga omsättningen för en juridisk person eller fem miljoner euro eller 10 % av en fysisk persons årsinkomst. När de behöriga myndigheterna beslutar om vilken typ av sanktion som ska införas och storleken på den, bör de ta hänsyn till ett antal kriterier som anges i förordningen, däribland den ansvariga personens storlek och finansiella styrka, överträdelsens effekter och samarbetsviljan hos den ansvariga personen. Den föreslagna förordningen hindrar inte enskilda medlemsstater från att fastställa högre standarder.

3.3.6. Efterlevnad av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget

Den 23 september 2009 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet (EBA), en förordning om inrättande av en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet (Eiopa) och en förordning om inrättande av en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet (Esma). Kommissionen vill påminna om följande uttalanden när det gäller artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget som den gjorde när förordningarna om inrättandet av de europeiska tillsynsmyndigheterna antogs: ”När det gäller processen för antagande av regleringsstandarder framhåller kommissionen den unika karaktären hos sektorn för finansiella tjänster, i enlighet med Lamfalussy-strukturen och uttryckligen erkänd i förklaring 39 i EUF-fördraget. Emellertid hyser kommissionen allvarliga tvivel huruvida begränsningarna av dess roll vid antagandet av delegerade akter och genomförandeåtgärder är i linje med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.”

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagets konsekvenser för EU:s budget är kopplade till de uppgifter som tilldelas Esma enligt den finansieringsöversikt för rättsakter som åtföljer detta förslag.

⁵ COM(2010) 716, 8.12. 2010.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om
värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁷,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Värdepapperscentraler bidrar tillsammans med centrala motparter i hög grad till att upprätthålla clearing- och avvecklingsinfrastrukturer som skyddar finansmarknaderna och ger marknadsdeltagarna förtroende för att värdepapperstransaktioner utförs korrekt och snabbt, även under perioder av extrem stress.
- (2) På grund av sin position i slutet av avvecklingsprocessen är de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler systemviktiga för värdepappersmarknadernas funktion. Eftersom värdepapperscentralerna befinner sig högst upp i den innehavskedja för värdepapper genom vilken deltagarna rapporterar investerarnas värdepappersinnehav, är de avvecklingssystem för värdepapper som värdepapperscentralerna driver också ett mycket viktigt verktyg för att kontrollera värdet av en emission, vilket har stor betydelse för att upprätthålla investerarnas förtroende. Dessutom är avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler i hög grad delaktiga i ställandet av säkerheter för monetära

⁶ EUT C, , s. .

⁷ EUT C, , s. .

transaktioner och även i processen för ställande av säkerheter mellan kreditinstitut, vilket gör dem till viktiga aktörer på säkerhetsmarknaderna.

- (3) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁸ minskades störningarna i ett avvecklingssystem för värdepapper till följd av insolvensförfaranden mot en deltagare i det systemet, men det är nödvändigt att även hantera andra risker som avvecklingssystem för värdepapper utsätts för och även risken för insolvens eller avbrott i verksamheten hos den värdepapperscentral som driver avvecklingssystem för värdepapper. Ett antal värdepapperscentraler är utsatta för ytterligare kredit- och likviditetsrisker på grund av att de tillhandahåller banktjänster i anknytning till avvecklingen.
- (4) Det ökande antalet gränsöverskridande avvecklingar till följd av utvecklingen av länkavtal mellan värdepapperscentraler väcker farhågor om värdepapperscentralernas återhämtningsförmåga när de importerar risker som värdepapperscentraler från andra medlemsstater utsätts för, detta med tanke på att det saknas gemensamma regler för stabilitetstillsyn. Trots ökningen av antalet gränsöverskridande avvecklingar är unionens avvecklingsmarknader dessutom fortfarande fragmenterade och gränsöverskridande avveckling dyrare på grund av skillnader i nationella regler för avveckling och värdepapperscentralernas verksamheter samt på grund av begränsad konkurrens mellan värdepapperscentraler. Fragmenteringen hindrar och skapar ytterligare risker och kostnader för gränsöverskridande avveckling. I avsaknad av identiska skyldigheter för marknadsoperatörer och gemensamma standarder för stabilitetstillsyn för värdepapperscentraler kommer skiljaktiga åtgärder som vidtas på nationell nivå sannolikt att få en direkt negativ inverkan på säkerheten, effektiviteten och konkurrensen på unionens avvecklingsmarknader. Det är nödvändigt att undanröja dessa påtagliga hinder för den inre marknadens funktion, undvika snedvridning av konkurrensen och förhindra att sådana hinder och snedvridningar uppstår i framtiden. Därför bör den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning vara artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkad enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa ett antal enhetliga skyldigheter i en förordning som ska gälla för marknadsdeltagare i fråga om vissa aspekter av avvecklingstiden och avvecklingsdisciplinen och införa gemensamma krav för värdepapperscentraler som driver avvecklingssystem för värdepapper. De direkt tillämpliga bestämmelserna i en förordning bör säkerställa att alla marknadsaktörer och värdepapperscentraler omfattas av identiska direkt tillämpliga skyldigheter och regler. En förordning bör öka säkerheten och effektiviteten i avvecklingen inom unionen genom att förhindra att eventuellt skiljaktiga nationella regler införs genom införlivandet av ett direktiv. En förordning bör minska komplexiteten i regelverken för marknadsaktörer och värdepapperscentraler till följd av olika nationella regler och bör göra det möjligt för värdepapperscentraler att tillhandahålla sina tjänster på gränsöverskridande basis utan att de behöver uppfylla olika uppsättningar nationella krav för exempelvis värdepapperscentralers auktorisation, tillsyn, organisation eller risker. En förordning

⁸ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

som inför identiska krav på värdepapperscentraler bör också bidra till att undanröja snedvridning av konkurrensen.

- (6) Rådet för finansiell stabilitet krävde den 20 oktober 2010⁹ mer robusta grundläggande marknadsinfrastrukturer och begärde att de befintliga standarderna skulle ses över och förbättras. Kommittén för clearing- och regleringssystem (CPSS) inom Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) håller på att färdigställa utkast till globala standarder. Dessa ska ersätta BIS rekommendationer från 2001, som anpassades 2009 genom icke-bindande riktlinjer på EU-nivå av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR).
- (7) Rådet betonade i sina slutsatser av den 2 december 2008¹⁰ behovet av att öka säkerheten och sundheten i avvecklingssystemen för värdepapper och att ta itu med de rättsliga hindren för clearing och avveckling inom unionen.
- (8) En av ECBS:s grundläggande uppgifter är att främja väl fungerande betalningssystem. Därför utövar de nationella centralbanker som ingår i ECBS tillsyn genom att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem. De nationella centralbanker som ingår i ECBS fungerar ofta som avvecklingsagenter för kontantdelen av värdepapperstransaktionerna. De är också viktiga kunder hos värdepapperscentralerna, som ofta hanterar ställandet av säkerheter för monetära transaktioner. De nationella centralbanker som ingår i ECBS bör i hög grad vara delaktiga genom samråd om auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler, erkännande av värdepapperscentraler från tredjeland och godkännande av länkar mellan värdepapperscentraler. De bör också i hög grad vara delaktiga genom samråd om fastställandet av tekniska standarder för tillsyn och genomförande samt av riktlinjer och rekommendationer. Bestämmelserna i denna förordning bör inte påverka Europeiska centralbankens (ECB) och de nationella centralbankernas ansvar för att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem i unionen och andra länder.
- (9) Medlemsstaternas centralbanker eller andra organ som utför liknande uppgifter i vissa medlemsstater, t.ex. nationella organ som ansvarar för eller ingriper i förvaltningen av statsskulden, får själva tillhandahålla ett antal tjänster som skulle innebära att de klassificeras som en värdepapperscentral. Sådana institutioner bör vara undantagna från kraven på auktorisation och tillsyn, men bör omfattas av samtliga krav på stabilitetstillsyn för värdepapperscentraler. Eftersom centralbanker fungerar som avvecklingsagenter bör de också vara undantagna från kraven i avdelning IV i denna förordning.
- (10) Denna förordning bör vara tillämplig på avveckling av transaktioner i alla finansiella instrument och verksamheter hos värdepapperscentraler såvida inte annat anges. Förordningen bör inte heller påverka annan EU-lagstiftning i fråga om specifika finansiella instrument, som Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den

⁹ Rådet för finansiell stabilitet, "Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions", 20 oktober 2010.

¹⁰ Slutsatser från 2911:e mötet i rådet (ekonomiska och finansiella frågor) den 2 december 2008.

13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG¹¹ och åtgärder som antagits enligt det direktivet.

- (11) Registreringen av värdepapper i kontobaserad form är ett viktigt steg för att göra avvecklingen effektivare och garantera värdet i en värdepappersemission, särskilt med hänsyn till den ökande komplexiteten i metoderna för innehav och överlåtelse. Av säkerhetsskäl föreskrivs i förordningen att alla överlåtbara värdepapper ska registreras i kontobaserad form. Det bör inte i denna förordning föreskrivas någon särskild metod för den ursprungliga registreringen i kontobaserad form, som kan göras i form av immobilisering genom emittering av en *Global Note* eller genom omedelbar dematerialisering. Det bör i denna förordning inte heller fastställas vilken typ av institution som ska registrera värdepapper i kontobaserad form vid emittringen, utan olika aktörer, däribland registerförvaltare, bör få utföra denna uppgift. När sådana värdepapper har handlats på handelsplatser som regleras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG¹² eller lämnats som säkerhet enligt villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet¹³, bör sådana värdepapper dock registreras i en värdepapperscentralers kontobaserade system för att bland annat säkerställa att alla sådan värdepapper kan avvecklas i ett avvecklingssystem för värdepapper.
- (12) För att säkerställa avvecklingssäkerheten bör alla deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper som köper eller säljer vissa finansiella instrument, nämligen överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, andelar i företag för kollektiva investeringar och utsläppsrätter, reglera sin förpliktelse på den avsedda avvecklingsdagen.
- (13) Längre avvecklingsperioder för transaktioner i överlåtbara värdepapper skapar osäkerhet och ökar risken för deltagarna i avvecklingssystem för värdepapper. Olika längd på avvecklingsperioder i medlemsstaterna försvårar avstämningen och utgör felkällor för emittenter, investerare och mellanhänder. Därför måste det fastställas en gemensam avvecklingsperiod, vilket skulle underlätta identifieringen av den avsedda avvecklingsdagen och underlätta genomförandet av disciplinåtgärder. Den avsedda avvecklingsdagen för transaktioner i överlåtbara värdepapper som får handlas på handelsplatser som regleras genom direktiv 2004/39/EG bör inte vara senare än den andra affärsdagen efter det att handeln har ägt rum.
- (14) Värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer bör vidta åtgärder för att förebygga och hantera utebliven avveckling. Det är mycket viktigt att dessa regler tillämpas enhetligt och direkt inom EU. Framför allt bör värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer åläggas att införa förfaranden som gör det möjligt för dem att vidta lämpliga åtgärder för att stänga av en deltagare som systematiskt orsakar

¹¹ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

¹² EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹³ EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

utebliven avveckling och att offentliggöra deltagarens identitet, förutsatt att deltagaren får möjlighet att lämna synpunkter innan ett sådant beslut fattas.

- (15) Ett av de effektivaste sätten att hantera utebliven avveckling är att kräva att de ansvariga deltagarna ska omfattas av ett uppköp som innebär att de värdepapper som borde ha levererats måste köpas på marknaden efter den avsedda avvecklingsdagen och levereras till den mottagande deltagaren. I denna förordning bör det fastställas enhetliga regler för vissa aspekter av uppköpstransaktionen för alla överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, andelar i företag för kollektiva investeringar och utsläppsrätter, t.ex. för tidpunkt, uppsägningsperiod, prissättning och påföljder.
- (16) Eftersom huvudsyftet med denna förordning är att införa ett antal rättsliga skyldigheter direkt för marknadsaktörer, bland annat att registrera alla överlåtbara värdepapper i kontobaserad form hos en värdepapperscentral så snart dessa värdepapper handlas på handelsplatser som regleras genom direktiv 2004/39/EG eller ställs som säkerhet enligt villkoren i direktiv 2002/47/EG och att reglera sina förpliktelser senast den andra affärsdagen efter handeln, och eftersom värdepapperscentraler är ansvariga för driften av avvecklingssystemet för värdepapper och för att vidta åtgärder för snabb avveckling inom unionen, är det av största vikt att alla värdepapperscentraler är säkra och sunda och alltid uppfyller stränga krav på organisation, uppförande och stabilitetstillsyn i enlighet med denna förordning. Enhetliga och direkt tillämpliga regler för auktorisation och kontinuerlig tillsyn av värdepapperscentraler är därför en nödvändig följd av och sammanlänkad med de rättsliga skyldigheter som införs för marknadsdeltagare genom denna förordning. Därför måste reglerna för auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler införas i samma rättsakt som de skyldigheter som införs för marknadsdeltagare.
- (17) Med hänsyn till att värdepapperscentraler bör omfattas av gemensamma krav och för att undanröja de nuvarande hindren för gränsöverskridande avveckling bör alla auktoriserade värdepapperscentraler vara fria att tillhandahålla sina tjänster inom EU:s territorium genom att inrätta en filial eller genom att tillhandahålla tjänsterna direkt.
- (18) Inom en gränslös avvecklingsmarknad i unionen måste befogenheterna för de olika myndigheter som är involverade i tillämpningen av denna förordning fastställas. Medlemsstaterna bör särskilt utse de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av förordningen och dessa myndigheter bör ges de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att fullgöra sina uppgifter. En värdepapperscentral bör auktoriseras och stå under tillsyn av den behöriga myndigheten där värdepapperscentralen är etablerad. Myndigheten bör vara väl lämpad och ha befogenhet att granska värdepapperscentralernas dagliga arbete, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder. Den myndigheten bör dock i ett tidigt skede samråda och samarbeta med andra relevanta myndigheter, däribland de myndigheter som ansvarar för tillsynen av varje avvecklingssystem för värdepapper som värdepapperscentralen driver och i förekommande fall de relevanta centralbanker som fungerar som avvecklingsagenter för varje avvecklingssystem för värdepapper och även i förekommande fall de behöriga myndigheterna för andra koncernföretag. Detta samarbete innebär också att involverade myndigheter ska informeras omedelbart i krissituationer som påverkar likviditeten och stabiliteten i det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där värdepapperscentralen eller dess deltagare är etablerade. När en värdepapperscentral

tillhandahåller sina tjänster i en annan medlemsstat än etableringsstaten, endera genom inrättande av en filial eller genom direkt tillhandahållande av tjänster, är det alltid den behöriga myndigheten där värdepapperscentralen är etablerad som har huvudansvaret för tillsynen av den värdepapperscentralen.

- (19) En juridisk person som omfattas av definitionen av en värdepapperscentral måste auktoriseras av de behöriga nationella myndigheterna innan den inleder sin verksamhet. För att ta hänsyn till olika affärsmodeller bör en värdepapperscentral definieras med hänvisning till vissa huvudtjänster som består av avveckling, vilket innebär drift av ett avvecklingssystem för värdepapper, samt notarietjänster och centrala förvaltningstjänster för värdepapperskonton. En värdepapperscentral bör åtminstone driva ett avvecklingssystem för värdepapper och tillhandahålla en annan huvudtjänst. Denna definition bör därför utesluta enheter som inte driver avvecklingssystem för värdepapper, t.ex. registerförvaltare eller offentliga myndigheter och organ som har inrättats eller utsetts enligt direktiv 2003/87/EG. Denna kombination är avgörande för att värdepapperscentraler ska kunna spela sin roll inom avvecklingen av värdepapper och för att garantera värdet i en värdepappersemission.
- (20) För att undvika att värdepapperscentraler tar risker inom andra verksamheter än dem som omfattas av auktorisation enligt denna förordning bör auktoriserade värdepapperscentralers verksamhet begränsas till tillhandahållandet av tjänster som omfattas av auktorisationen och de bör inte ha några ägarintressen enligt förordningens definition genom hänvisning till rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag¹⁴, eller annat ägande, direkt eller indirekt, av minst 20 % av rösträtterna eller kapitalet i andra institutioner än sådana som tillhandahåller liknande tjänster.
- (21) För att se till att avvecklingssystemen för värdepapper fungerar på ett säkert sätt bör de endast drivas av värdepapperscentraler som omfattas av bestämmelserna i denna förordning eller av centralbanker.
- (22) Utan att detta påverkar särskilda krav i medlemsstaternas skattelagstiftning bör värdepapperscentraler vara auktoriserade att tillhandahålla tjänster som är anknutna till deras huvudtjänster och som bidrar till att öka värdepappersmarknadernas säkerhet, effektivitet och öppenhet. I de fall tillhandahållandet av sådana tjänster avser källskatteförfaranden kommer de även i fortsättningen att utföras av den berörda medlemsstaten.
- (23) En värdepapperscentral som har för avsikt att utkontraktera en huvudtjänst till en tredje part eller tillhandahålla en ny huvudtjänst eller anknuten tjänst, driva ett annat avvecklingssystem för värdepapper, använda en annan centralbank som avvecklingsagent eller skapa en länk mellan värdepapperscentraler bör ansöka om auktorisation enligt samma förfarande som för den ursprungliga auktorisationen, med undantag för att den behöriga myndigheten bör meddela den ansökande värdepapperscentralen inom tre månader huruvida auktorisationen har beviljats eller ej.

¹⁴

EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

- (24) Värdepapperscentraler som är etablerade i tredjeländer får antingen erbjuda sina tjänster genom en filial eller direkt till emittenter och deltagare som är etablerade i unionen i fråga om sina verksamheter där och får upprätta länkar med värdepapperscentraler som är etablerade i unionen, förutsatt att de är erkända av Esma. Mot bakgrund av finansmarknadernas globala karaktär är Esma bäst lämpad att erkänna värdepapperscentraler från tredjeländ. Esma får endast erkänna värdepapperscentraler från tredjeländ om kommissionen konstaterar att de omfattas av ett rättsligt och tillsynsmässigt regelverk som är likvärdigt med det som föreskrivs i denna förordning, om de är auktoriserade och står under tillsyn i sitt land och om det har upprättats samarbetsformer mellan Esma och värdepapperscentralernas behöriga myndigheter. Esma ska endast erkänna värdepapperscentralen om det regelverk för stabilitetstillsyn för värdepapperscentraler som är etablerade i unionen och auktoriserade enligt denna förordning faktiskt erkänns på ett likvärdigt sätt.
- (25) Mot bakgrund av finansmarknadernas globala karaktär och värdepapperscentralernas systembetydelse måste det skapas en internationell samsyn kring de krav på stabilitetstillsyn som de omfattas av. Bestämmelserna i denna förordning bör följa de befintliga rekommendationer som har utarbetats av CPSS-IOSCO och ECBS-CESR. Esma bör överväga befintliga och framtida standarder när den utarbetar eller föreslår ändringar i de tekniska standarderna för tillsyn och genomförande och de riktlinjer och rekommendationer som krävs i denna förordning.
- (26) Med hänsyn till komplexiteten och den systemiska karaktären hos värdepapperscentraler bör överskådliga regler för företagsstyrning garantera att verkställande ledning, styrelseledamöter, aktieägare och deltagare, som kan utöva kontroll över värdepapperscentralens drift enligt definitionen i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning¹⁵, är lämpade att se till att värdepapperscentralen förvaltas på ett sunt och ansvarsfullt sätt.
- (27) Överskådliga regler för tillsyn bör garantera att hänsyn tas till intressena hos värdepapperscentralens aktieägare, ledning och anställda, å ena sidan, och intressena hos deras användare, å andra sidan. Dessa styrningsprinciper bör tillämpas utan att det påverkar den ägarmodell som värdepapperscentralen antar. Användarkommittéer bör inrättas för varje avvecklingssystem för värdepapper som värdepapperscentralen driver för att ge råd till värdepapperscentralens styrelse i de viktigaste frågor som påverkar dess medlemmar.
- (28) Med hänsyn till vikten av värdepapperscentralernas uppdrag bör det i denna förordning föreskrivas att värdepapperscentraler inte kan överföra sitt ansvar till tredje part genom utkontraktering av sin verksamhet. Utkontraktering av sådana verksamheter bör omfattas av stränga villkor som upprätthåller värdepapperscentralernas ansvar för sina verksamheter och garanterar att tillsynen och övervakningen av värdepapperscentralerna inte äventyras. Undantag från dessa krav kan på vissa villkor medges om en värdepapperscentral utkontrakterar sina verksamheter till offentliga organ.

¹⁵ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

- (29) Uppföranderegler bör skapa insyn i förbindelserna mellan värdepapperscentralen och dess användare. En värdepapperscentral bör framför allt ha offentliga, öppna, objektiva och icke-diskriminerande kriterier för deltagande i avvecklingssystemet för värdepapper, som bör tillåta begränsning av deltagares tillträde enbart på grundval av de därmed förbundna riskerna. Behöriga myndigheter måste kunna ingripa snabbt och effektivt om en värdepapperscentral utan tillräckliga skäl vägrar att tillhandahålla tjänster till deltagare. En värdepapperscentral bör offentliggöra priser och avgifter för sina tjänster. För att ge öppet och icke-diskriminerande tillträde till värdepapperscentralers tjänster och med tanke på det stora marknadsinflytande som värdepapperscentraler fortfarande har inom sin respektive medlemsstats territorium, får en värdepapperscentral inte avvika från sin offentliggjorda prissättning. En värdepapperscentral bör införa erkända kommunikationsförfaranden. Dessa bestämmelser om deltagande kompletterar och förstärker den rätt för marknadsdeltagare att använda avvecklingssystem i en annan medlemsstat som fastställs i direktiv 2004/39/EG.
- (30) Eftersom avvecklingssystemen för värdepapper har en central roll för finansmarknaderna, bör värdepapperscentraler när de tillhandahåller sina tjänster garantera snabb avveckling, emissionens värde, separation av varje deltagares värdepapperskonto och möjligheten att på begäran erbjuda ytterligare separation av deltagarnas klients konton. Värdepapperscentraler bör se till att dessa krav tillämpas separat för varje avvecklingssystem för värdepapper som de driver.
- (31) För att undvika avvecklingsrisker på grund av insolvens hos avvecklingsagenten bör värdepapperscentralen, när så är möjligt och praktiskt genomförbart, avveckla kontantdelen av värdepapperstransaktionen via konton hos en centralbank. Om detta alternativ inte är tillgängligt och praktiskt genomförbart bör en värdepapperscentral kunna göra avvecklingen via konton hos ett kreditinstitut som är inrättat enligt kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut¹⁶ och som omfattas av ett särskilt auktorisationsförfarande och krav på stabilitetstillsyn enligt avdelning IV i denna förordning. När ett sådant kreditinstitut fungerar som avvecklingsagent bör det kunna erbjuda värdepapperscentralens kunder de tjänster som anges i denna förordning, och som omfattas av auktorisationen, och får i övrigt erbjuda andra tjänster som inte omfattas av förordningen.
- (32) Eftersom direktiv 2006/48/EG inte specifikt behandlar intradagskredit- och likviditetsrisker till följd av tillhandahållande av banktjänster i anknytning till avveckling, bör kreditinstitut som tillhandahåller sådana tjänster också omfattas av särskilda, utökade krav på reducering av kredit- och likviditetsrisker som bör gälla för varje avvecklingssystem för värdepapper som kreditinstitutet är avvecklingsagent för. För att säkerställa att särskilda åtgärder som syftar till att begränsa kredit- och likviditetsrisker i full utsträckning efterlevs bör de behöriga myndigheterna kunna kräva att värdepapperscentraler utser mer än ett kreditinstitut när de, baserat på tillgängliga bevis, kan styrka att ett kreditinstituts exponering för koncentrationen av kredit- och likviditetsrisker inte i full utsträckning reducerats.

¹⁶

EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (33) Kravet på att avvecklingen av kontantdelen av värdepapperstransaktionen ska utföras av en separat juridisk enhet som fungerar som avvecklingsagent är en viktig åtgärd för att öka värdepapperscentralernas säkerhet och återhämtningsförmåga. En sådan separation mellan en värdepapperscentralers huvudtjänster och banktjänster i anknytning till avvecklingen framstår som nödvändig för att undanröja all fara för att risker i samband med banktjänsterna, t.ex. kredit- och likviditetsrisker, ska överföras till värdepapperscentralernas tillhandahållande av huvudtjänster. Det finns inga mindre ingripande åtgärder för att undanröja dessa kredit- och likviditetsrisker i syfte att säkerställa den grad av säkerhet och återhämtningsförmåga hos värdepapperscentralerna som eftersträvas. För att emellertid kunna garantera de effektivitetsvinster som tillhandahållande av både värdepapperscentralstjänster och banktjänster inom samma företagskoncern bör inte kravet att banktjänster ska utföras av ett separat kreditinstitut förhindra att kreditinstitut tillhör samma koncern som värdepapperscentralen. Om både värdepapperscentralstjänster och banktjänster tillhandahålls inom samma koncern bör, i syfte att göra den tillhandahållna tjänsten mer säker och effektiv, verksamheten i det kreditinstitut som tillhandahåller banktjänster begränsas till tillhandahållande av banktjänster som är knutna till avveckling. Ett undantag från skyldigheten att skilja banktjänster med anknytning till avveckling från en värdepapperscentralers huvudtjänster bör vidare finnas att tillgå om det inte föreligger någon fara för överföring av kredit- och likviditetsrisker från banktjänsterna till tillhandahållandet av värdepapperscentralers huvudtjänster. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av möjligheten att göra undantag från värdepapperscentralers skyldighet att inte tillhandahålla anknutna banktjänster bör kommissionen bemyndigas att, på begäran av en nationell behörig myndighet, besluta om huruvida något sådant undantag kan tillåtas med hänsyn till att det inte ger upphov till någon systemrisk att samma juridiska person tillhandahåller både värdepapperscentralens huvudtjänster och banktjänster. I vilket fall bör verksamheten i en värdepapperscentral som åtnjuter ett eventuellt sådant undantag och som har givits tillstånd som kreditinstitut begränsas till att uteslutande tillhandahålla banktjänster med anknytning till avveckling.
- (34) För att ge en tillräcklig grad av säkerhet och kontinuitet i de tjänster som värdepapperscentralerna tillhandahåller bör värdepapperscentralen omfattas av särskilda enhetliga och direkt tillämpliga krav på stabilitetstillsyn och kapital som verkligen reducerar deras juridiska och operativa risker och investeringsrisker.
- (35) Säkerheten i de arrangemang för länkar som upprättas mellan värdepapperscentraler bör omfattas av särskilda krav för ge deras respektive deltagare tillträde till andra avvecklingssystem för värdepapper. Kravet på att anknutna banktjänster ska tillhandahållas i en separat juridisk person bör inte förhindra värdepapperscentraler från att motta sådana tjänster, särskilt när de deltar i ett värdepappersavvecklingssystem som drivs av en annan värdepapperscentral. Det är särskilt viktigt att alla potentiella risker som uppstår på grund av länkingsarrangemangen, som exempelvis kreditrisker, likviditetsrisker, organisatoriska risker eller alla andra relevanta risker för värdepapperscentraler i full utsträckning reducerats. Beträffande länkar för driftskompatibilitet är det viktigt att länkade avvecklingssystem för värdepapper tillämpar samma regler för tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i deras respektive system samt för tidpunkten då överföringen av värdepapper blir oåterkallelig och överföringar av värdepapper och

kontantmedel blir slutgiltiga. Samma principer bör gälla för värdepapperscentraler som använder gemensam it-infrastruktur för avveckling.

- (36) Eftersom det är värdepapperscentralerna som driver avvecklingssystemen för värdepapper har de en avgörande roll i processen för att överföra värdepapper till värdepapperskonton. För att öka rättssäkerheten, särskilt i gränsöverskridande sammanhang, är det viktigt att fastställa tydliga regler om vilken lag som är tillämplig på ägandenaspekter i fråga om de värdepapper som en värdepapperscentral förvaltar på sina konton. Enligt den metod som används i de befintliga lagvalsreglerna bör den tillämpliga lagen vara den som gäller där en värdepapperscentralens konton förvaltas.
- (37) I många medlemsstater är emittenter skyldiga enligt nationell lag att utfärda vissa typer av värdepapper, framför allt aktier, hos sina nationella värdepapperscentraler. För att undanröja detta hinder för en väl fungerande clearing- och avvecklingsmarknad i unionen och för att tillåta emittenter att välja det effektivaste sättet att förvalta sina värdepapper, bör emittenter ha rätt att välja vilken värdepapperscentral som helst som är etablerad i unionen för att registrera sina värdepapper och ta emot relevanta värdepapperscentralstjänster. Behöriga myndigheter måste kunna ingripa snabbt och effektivt om en värdepapperscentral utan tillräckliga skäl vägrar att tillhandahålla tjänster till emittenter. För att skydda aktieägarnas rättigheter bör emittenters rätt att välja värdepapperscentral inte hindra tillämpningen av den nationella bolagsrätt enligt vilken värdepappren har utfärdats och som styr förhållandet mellan emittenter och deras aktieägare.
- (38) Genom ”European Code of Conduct for Clearing and Settlement” av den 7 november 2006¹⁷ (en europeisk uppförandekod för clearing och avveckling) inrättades ett frivilligt regelverk för att möjliggöra tillträde mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer. Emellertid följer clearing- och avvecklingssektorn fortfarande nationsgränserna, vilket fördyrar gränsöverskridande handel. Det måste fastställas enhetliga villkor för länkar mellan värdepapperscentraler och för tillträde mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer. För att värdepapperscentraler ska kunna erbjuda sina deltagare tillträde till andra marknader bör de ha rätt att bli deltagare i en annan värdepapperscentral eller begära att en annan värdepapperscentral ska utveckla särskilda funktioner för att få tillträde till den senare. Behöriga myndigheter måste kunna ingripa snabbt och effektivt om en värdepapperscentral utan tillräckliga skäl vägrar att bevilja en annan värdepapperscentral tillträde. Eftersom länkar mellan värdepapperscentraler kan skapa ytterligare avvecklingsrisker bör de omfattas av auktorisation och tillsyn av relevanta behöriga myndigheter.
- (39) Värdepapperscentraler bör också ha tillträde till transaktionsinformation från en central motpart eller en handelsplats och dessa marknadsinfrastrukturer bör ha tillträde till de avvecklingssystem för värdepapper som värdepapperscentralerna driver, såvida inte detta tillträde hotar deras verksamhet. Behöriga myndigheter måste kunna ingripa

¹⁷ ”European Code of Conduct for Clearing and Settlement” undertecknad av *Federation of European Securities Exchanges (FESE)*, *European Association of Clearing Houses (EACH)* och *European Central Securities Depositories Association (ECSDA)* den 7 november 2006.

snabbt och effektivt om värdepapperscentraler eller marknadsinfrastrukturer utan tillräckliga skäl vägrar ge tillträde till deras tjänster.

- (40) Ett sunt regelverk för stabilitetstillsyn och uppförande för den finansiella sektorn bör bygga på starka övervaknings- och påföljdssystem. Därför bör tillsynsmyndigheter ha tillräckliga befogenheter att agera och bör ha tillgång till avskräckande sanktionsordningar mot olagligt beteende. För att främja mer likformiga sanktioner på en rad tillsynsområden gjordes en översyn av befintliga sanktionsbefogenheter och hur de tillämpas i praktiken i kommissionens meddelande av den 8 december 2010 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn.
- (41) För att säkerställa att värdepapperscentraler, kreditinstitut utsedda som avvecklingsagenter, medlemmar i deras ledningar och alla andra personer som i praktiken kontrollerar deras verksamhet eller andra personer verkligen uppfyller kraven i denna förordning, bör behöriga myndigheter därför kunna införa administrativa påföljder och åtgärder som är effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (42) För att sanktioner ska få avskräckande effekt och tillämpas konsekvent i alla medlemsstater bör denna förordning innehålla en förteckning över de viktigaste administrativa påföljder och åtgärder som behöriga myndigheter måste kunna använda sig av. Förordningen bör också innehålla bestämmelser om befogenheten att införa sådana sanktioner och åtgärder mot alla personer, juridiska eller fysiska, som är ansvariga för en överträdelse, en förteckning över de viktigaste kriterierna för att fastställa nivån och typen av sådana påföljder och åtgärder samt bestämmelser om nivåerna för administrativa böter. Administrativa böter bör fastställas med hänsyn till faktorer som identifierade finansiella fördelar till följd av överträdelsen, överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, försvårande eller förmildrande faktorer, vikten av att böterna får en avskräckande effekt. Vid behov bör en rabatt för samarbete med den behöriga myndigheten inkluderas. Beslut om och offentliggörande av påföljder bör respektera de grundläggande rättigheterna enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet respekten för privatlivet och familjelivet (artikel 7), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8) och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47).
- (43) För att upptäcka eventuella överträdelser bör det införas effektiva mekanismer för att uppmuntra rapportering av eventuella eller faktiska överträdelser av denna förordning till de behöriga myndigheterna. Dessa mekanismer bör omfatta ändamålsenliga skyddsmekanismer för de personer som rapporterar eventuella eller faktiska överträdelser av förordningen och för de personer som anklagas för sådana överträdelser. Ändamålsenliga förfaranden bör inrättas för att tillgodose den anklagades rätt till skydd av personuppgifter, rätt till försvar och rätt att yttra sig innan ett slutligt beslut antas som påverkar den personen samt rätten att söka möjlighet till talan inför domstol mot beslut eller åtgärder som rör personen.
- (44) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga sanktioner i medlemsstaternas lagstiftning.
- (45) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria

flödet av sådana uppgifter¹⁸ reglerar den behandling av personuppgifter som utförs i enlighet med denna förordning. Varje utbyte eller överföring av personuppgifter som görs av medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ske i enlighet med de bestämmelser om överföring av personuppgifter som fastställs i direktiv 95/46/EG. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter¹⁹ reglerar Esmas behandling av personuppgifter enligt den här förordningen. Esmas eventuella utbyte eller överföring av personuppgifter bör ske i enlighet med de regler för överföring av personuppgifter som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001.

- (46) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk rättegång, rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott samt näringsfriheten, och den måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (47) Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG²⁰, bör spela en central roll vid tillämpningen av den här förordningen genom att se till att nationella behöriga myndigheter tillämpar unionens regler på ett enhetligt sätt och genom att lösa tvister mellan dem.
- (48) I och med att Esma är ett organ med mycket specialiserade expertkunskaper om värdepapper och värdepappersmarknader är det lämpligt och ändamålsenligt att Esma anförtros utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska ställningstaganden, för överlämnande till kommissionen. När detta anges bör Esma också i hög grad involvera de nationella centralbanker som ingår i ECB:s samt Europeiska bankmyndigheten (EBA), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG²¹.
- (49) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 i fråga om de närmare detaljerna för avvecklingsdisciplinåtgärder, information och andra uppgifter som en värdepapperscentral ska lämna i sin ansökan om auktorisation, information som olika myndigheter ska lämna till varandra under sin tillsyn av värdepapperscentralerna, samarbetsformer mellan myndigheter i hemland och värdland, innehåll i styrformerna för värdepapperscentraler, utformning av de register som värdepapperscentraler ska

¹⁸ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁹ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

²⁰ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

²¹ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

upprätthålla, närmare beskrivning av de åtgärder som värdepapperscentraler ska vidta för att upprätthålla en emissions värde, skydd för deltagares värdepapper, snabb avveckling, reducering av operativa risker och risker till följd av kopplingar mellan värdepapperscentraler, kapitalkrav för värdepapperscentraler samt i fråga om kraven på stabilitetstillsyn för de utsedda kreditinstitutens kredit- och likviditetsrisker.

- (50) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter i enlighet med artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 i fråga om standardformulär och mallar för värdepapperscentralers ansökan om auktorisation, tillhandahållande av information mellan olika behöriga myndigheter för tillsyn av värdepapperscentraler, relevanta samarbetsformer mellan myndigheter i hemland och värdland, format för de register som värdepapperscentraler ska föra, förfaranden i fall där en deltagare eller emittent nekas tillträde till en värdepapperscentral, värdepapperscentraler nekas tillträde till varandra eller tillträde nekas mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer samt i fråga om samråd med olika myndigheter innan auktorisation beviljas en avvecklingsagent.
- (51) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget. Delegerade akter bör framför allt antas för att fastställa närmare bestämmelser om definitioner, kriterier för att en värdepapperscentralers verksamhet i en värdmedlemsstat ska anses vara av väsentlig betydelse för den medlemsstaten, de tjänster för vilka en värdepapperscentral från tredjeland ska ansöka om erkännande från Esma och den information som den ansökande värdepapperscentralen ska lämna till Esma i sin ansökan om erkännande, de risker som kan innebära att en värdepapperscentral är berättigad att vägra deltagare tillträde och vad som ska ingå i det förfarande som de sökande deltagarna kan använda, bedömning av situationer då det inte är möjligt och praktiskt genomförbart att använda centralbanksmedel för avveckling, detaljer för förfarandet för emittenters tillträde till värdepapperscentraler, tillträde mellan värdepapperscentraler och mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer.
- (52) För att garantera enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att besluta om bedömningen av regler i tredjeland för erkännande av värdepapperscentraler från tredjeland samt undantag från skyldigheten att skilja banktjänster med anknytning till avveckling från en värdepapperscentralers huvudtjänster. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²².
- (53) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa enhetliga krav för avveckling och för värdepapperscentraler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen

²²

EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (54) Direktiv 98/26/EG måste ändras för att anpassas till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)²³, enligt vilket godkända avvecklingssystem för värdepapper inte längre ska anmälas till kommissionen utan till Esma.
- (55) Tillämpningen av kraven på auktorisation och erkännande i denna förordning bör skjutas upp för att ge värdepapperscentraler som är etablerade i unionen eller i tredjeländer tillräckligt med tid för att ansöka om auktorisation och erkännande i enlighet med denna förordning.
- (56) Det är också nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av kraven att vissa överlåtbara värdepapper ska registreras i kontobaserad form och att reglering av förpliktelser om avveckling i avvecklingssystem för värdepapper ska göras senast den andra affärsdagen efter handel för att ge marknadsdeltagare som innehar värdepapper i pappersform eller som tillämpar längre avvecklingsperioder tillräckligt med tid för att uppfylla dessa krav.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²³ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Avdelning I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs enhetliga krav på avvecklingen av finansiella instrument i unionen och regler för organisationen och uppträdandet hos värdepapperscentraler i syfte att främja en säker och smidig avveckling.
2. Denna förordning är tillämplig på avveckling av alla finansiella instrument och verksamheter hos värdepapperscentraler om inte annat anges i bestämmelserna i denna förordning.
3. Denna förordning påverkar inte bestämmelserna i unionens lagstiftning om specifika finansiella instrument, särskilt direktiv 2003/87/EG.
4. Artiklarna 9–18 och 20 samt bestämmelserna i avdelning IV är inte tillämpliga på de nationella centralbanker som ingår i Europeiska centralbankssystemet (ECBS), andra nationella organ i medlemsstaterna som utför liknande funktioner eller offentliga organ i medlemsstaterna som har ansvar för eller ingriper i förvaltningen av statsskulden.

Artikel 2

Definitioner

5. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - (1) *värdepapperscentral*: en juridisk person som driver ett avvecklingssystem för värdepapper som förtecknas i punkt 3 i avsnitt A i bilagan och som utför minst ytterligare en huvudtjänst som förtecknas i avsnitt A i bilagan.
 - (2) *avveckling*: slutförandet av en värdepapperstransaktion i syfte att reglera deltagarnas förpliktelser genom överföring av medel eller värdepapper.
 - (3) *avvecklingssystem för värdepapper*: ett system enligt artikel 2 a första och andra strecksatsen i direktiv 98/26/EG vars verksamhet består i utförandet av överföringsuppdrag enligt definitionen i artikel 2 andra strecksatsen i direktiv 98/26/EG.
 - (4) *avvecklingsperiod*: tidsperioden mellan handelsdagen och den avsedda avvecklingsdagen.
 - (5) *affärsdag*: affärsdag enligt definitionen i artikel 2 n i direktiv 98/26/EG.
 - (6) *utebliven avveckling*: när en avveckling av en värdepapperstransaktion inte sker på den avsedda avvecklingsdagen på grund av brist på värdepapper eller kontantmedel, oavsett underliggande orsak.

- (7) *avsedd avvecklingsdag*: den dag då parterna i en värdepapperstransaktion har kommit överens om att avvecklingen ska ske.
- (8) *central motpart*: en enhet som träder emellan motparterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och som blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare.
- (9) *behörig myndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 10.
- (10) *deltagare*: en deltagare, inbegripet en central motpart, i ett avvecklingssystem för värdepapper enligt definitionen i artikel 2 f i direktiv 98/26/EG.
- (11) *ägarintresse*: ägarintresse enligt artikel 17 första meningen i direktiv 78/660/EEG eller direkt eller indirekt innehav av minst 20 % av rösterna eller kapitalet i ett företag,
- (12) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där en värdepapperscentral har auktoriserats.
- (13) *värmedlemsstat*: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där en värdepapperscentral har en filial eller tillhandahåller värdepapperscentralstjänster.
- (14) *filial*: ett driftsställe, annat än huvudkontoret, som är en del av en värdepapperscentral som saknar rättskapacitet och som tillhandahåller de tjänster som värdepapperscentralen har auktorisation att tillhandahålla.
- (15) *kontroll*: förhållandet mellan två företag såsom det definieras i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG.
- (16) *deltagares obestånd*: en situation där insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2 j i direktiv 98/26/EG inleds gentemot en deltagare.
- (17) *leverans mot betalning*: en avvecklingsmekanism för värdepapper som kopplar en överföring av värdepapper till en överföring av medel så att leveransen av värdepapper endast sker om motsvarande betalning sker.
- (18) *värdepapperskonto*: ett konto på vilket värdepapper kan krediteras eller debiteras.
- (19) *länk mellan värdepapperscentraler*: ett arrangemang mellan värdepapperscentraler som innebär att en värdepapperscentral öppnar ett konto i en annan värdepapperscentralens avvecklingssystem för värdepapper i syfte att underlätta överföring av värdepapper från sina deltagare till den värdepapperscentralens deltagare. Länkar mellan värdepapperscentraler omfattar tillträde genom standardiserade länkar, genom anpassade länkar och länkar för driftskompatibilitet.
- (20) *tillträde genom standardiserad länk*: en länk mellan värdepapperscentraler där en värdepapperscentral är kopplad till en annan värdepapperscentral som en

vanlig deltagare i den senare värdepapperscentralens avvecklingssystem för värdepapper.

- (21) *tillträde genom anpassad länk*: en länk mellan värdepapperscentraler där en värdepapperscentral tillhandahåller särskilda tjänster till en annan värdepapperscentral som är åtskilda från de tjänster som erbjuds andra deltagare i avvecklingssystemet för värdepapper.
- (22) *länkar för driftskompatibilitet*: länkar mellan värdepapperscentraler som innebär att avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler blir driftskompatibla enligt definitionen i artikel 2 o i direktiv 98/26/EG.
- (23) *överlåtbara värdepapper*: överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.18 i direktiv 2004/39/EG.
- (24) *penningmarknadsinstrument*: penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 4.19 i direktiv 2004/39/EG.
- (25) *andelar i företag för kollektiva investeringar*: sådana andelar i företag för kollektiva investeringar som avses i avsnitt C punkt 3 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
- (26) *utsläppsrätter*: utsläppsrätter varje enhet som erkänts uppfylla de krav som ställs i direktiv 2003/87/EG.
- (27) *reglerad marknad*: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.14 i direktiv 2004/39/EG.
- (28) *multilateral handelsplattform (MTF-plattform)*: multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.15 i direktiv 2004/39/EG.
- (29) *organiserad handelsplattform (OTF-plattform)*: ett system eller en facilitet, som inte är en reglerad marknad eller MTF-plattform, som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsplatsoperatör, inom vilket flera tredje parter köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet så att detta leder till ett avtal i enlighet med bestämmelserna i avdelning II i direktiv 2004/39/EG.
- (30) *dotterföretag*: ett dotterföretag i den betydelse som anges i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG.
- (31) *avvecklingsagent*: avvecklingsagent enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 98/26/EG.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 64 med avseende på åtgärder för att fastställa de tekniska delarna i definitionerna i punkterna 1.17, 1.20, 1.21 och 1.22 och fastställa de anknutna tjänster som anges i avsnitt B punkterna 1–4 i bilagan samt de tjänster som anges i avsnitt C punkterna 1 och 2 i bilagan.

Avdelning II

Avveckling av värdepapper

Kapitel I

Kontobaserade form

Artikel 3

Kontobaserad form

1. Alla företag som emitterar överlåtbara värdepapper som får handlas på reglerade handelsplatser ska se till att dessa värdepapper presenteras i kontobaserad form, som immobilisering genom emittering av en *Global Note*, som representerar hela emissionen, eller efter en direkt emittering av värdepapper i dematerialiserad form.
2. När de värdepapper som avses i punkt 1 handlas på reglerade marknader, handlas på multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar) eller på organiserade handelsplattformar (OTF-plattformar) eller överförs efter ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2002/47/EG ska dessa värdepapper registreras i kontobaserad form hos en värdepapperscentral före handelsdagen, om de inte redan är registrerade där.

Artikel 4

Verkställighet

1. Myndigheterna i den medlemsstat där det företag som emitterar värdepappren är etablerat ska vara behöriga att se till att artikel 3.1 tillämpas.
2. De myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över de reglerade marknaderna, MTF-plattformarna och OTF-plattformarna ska se till att artikel 3.2 tillämpas när de värdepapper som avses i artikel 3.1 handlas på reglerade marknader, MTF-plattformar eller OTF-plattformar.
3. De myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av direktiv 2002/47/EG ska vara behöriga att se till att artikel 3.2 i denna förordning tillämpas när de värdepapper som avses i artikel 3.1 i denna förordning överläts efter ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2002/47/EG.

Kapitel II

Avvecklingsperioder

Artikel 5

Avsedda avvecklingsdagar

1. Alla deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper som för egen räkning eller för en tredje parts räkning köper eller säljer överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, andelar i företag för kollektiva investeringar och utsläppsrätter ska reglera sin förpliktelse i avvecklingssystemet för värdepapper på den avsedda avvecklingsdagen.
2. När det gäller de överlåtbara värdepapper som avses i punkt 1 som handlas på reglerade marknader, MTF-plattformar eller OTF-plattformar ska den avsedda avvecklingsdagen vara senast två affärsdagar efter tidpunkten för handeln.
3. Den relevanta myndighet i den medlemsstat vars lag är tillämplig på det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral ska vara behörig att se till att punkterna 1 och 2 tillämpas.

Kapitel III

Avvecklingsdisciplin

Artikel 6

Åtgärder för att förhindra utebliven avveckling

1. Alla reglerade marknader, MTF-plattformar och OTF-plattformar ska fastställa förfaranden för att göra det möjligt att bekräfta relevanta transaktionsdetaljer i de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 samma dag som uppdragen har skickats till dem.
2. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver fastställa förfaranden som underlättar avvecklingar av transaktioner i de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 på den avsedda avvecklingsdagen. Den ska främja tidig avveckling på den avsedda avvecklingsdagen genom lämpliga mekanismer, t.ex. en progressiv avgiftsstruktur.
3. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver fastställa övervakningsverktyg som tillåter den att i förväg identifiera avvecklingar av transaktioner i de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 och som uppvisar störst sannolikhet för att utebli och den ska kräva att deltagare avvecklar sådana transaktioner på den avsedda avvecklingsdagen.
4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa närmare bestämmelser om de förfaranden för att bekräfta relevanta uppgifter om transaktioner och underlätta avveckling som avses i

punkterna 1 och 2 och närmare bestämmelser om de övervakningsverktyg för att identifiera sannolika uteblivna avvecklingar som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7 *Åtgärder för att hantera utebliven avveckling*

1. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver upprätta ett system som övervakar uteblivna avvecklingar av de transaktioner i finansiella instrument som avses i artikel 5.1. Den ska regelbundet rapportera om antalet och omständigheterna kring uteblivna avvecklingar samt förmedla all annan relevant information till den behöriga myndigheten och alla personer med ett legitimt intresse. De behöriga myndigheterna ska meddela Esma all relevant information om uteblivna avvecklingar.
2. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver fastställa förfaranden som underlättar avvecklingen av de transaktioner i finansiella instrument som avses i artikel 5.1 och som inte avvecklas på den avsedda avvecklingsdagen. Dessa förfaranden ska inbegripa en tillräckligt avskräckande bestraffningsmekanism för deltagare som orsakar den uteblivna avvecklingen.
3. En deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper som underlåter att leverera de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 till den mottagande deltagaren på den avsedda avvecklingsdagen ska bli föremål för ett uppköp genom vilket dessa instrument ska köpas på marknaden senast fyra dagar efter den avsedda avvecklingsdagen och levereras till den mottagande deltagaren samt andra åtgärder i enlighet med punkt 4.
4. De åtgärder som avses i punkt 3 ska omfatta minst följande uppgifter:
 - (a) Den dagliga straffavgift som den deltagare som har orsakat den uteblivna avvecklingen ska betala för varje affärsdag mellan den avsedda avvecklingsdagen och den faktiska avvecklingsdagen.
 - (b) Den tidsfrist som den deltagare som har orsakat den uteblivna avvecklingen ges innan uppköpet genomförs.
 - (c) Priset på ett uppköp.
 - (d) I förekommande fall den part som ska utföra uppköpet.
 - (e) Beloppet för compensationen till den mottagande deltagaren om det inte är möjligt att genomföra uppköpet.
5. De åtgärder som avses i punkt 3 ska garantera att

- (a) den mottagande deltagaren minst erhåller det överenskomna priset på de finansiella instrumenten vid tidpunkten för handeln,
 - (b) den dagliga straffavgift som den deltagare som har orsakat den uteblivna avvecklingen ska betala är tillräckligt avskräckande för deltagaren,
 - (c) den kontantersättning som ska betalas till den mottagande deltagaren om det inte går att genomföra uppköpet är större än det överenskomna priset på de finansiella instrument vid tidpunkten för handeln och det senaste offentliga priset för sådana instrument på den handelsplats där handeln ägde rum, och är tillräckligt avskräckande för den deltagare som har orsakat den uteblivna avvecklingen,
 - (d) de parter som avses i punkt 7, inbegripet centrala motparter, och som utför uppköpen informerar deltagarna om de avgifter som tas ut för tjänsten,
 - (e) om en annan part än den deltagare som har orsakat den uteblivna avvecklingen utför uppköpet, den senare deltagaren ersätter alla belopp som den utförande parten har betalat i enlighet med punkterna 3 och 4.
6. Värdepapperscentraler, centrala motparter, reglerade marknader, MTF-plattformar och OTF-plattformar ska införa förfaranden som gör det möjligt att stänga av en deltagare som systematiskt underlåter att leverera de finansiella instrument som avses i punkt 1 eller kontantmedel på den avsedda avvecklingsdagen och att offentliggöra dennes identitet först efter det att deltagaren har fått tillfälle att lämna synpunkter.
7. Punkterna 2–6 ska tillämpas på alla transaktioner med de instrument som avses i artikel 5.1 och som får handlas på reglerade marknader, handlas på MTF-plattformar eller OTF-plattformar eller clearas av en central motpart.

När det gäller transaktioner som clearas av en central motpart innan de avvecklas i ett avvecklingssystem för värdepapper ska de åtgärder som avses i punkterna 3–5 utföras av den centrala motparten.

När det gäller transaktioner som inte clearas av en central motpart ska de reglerade marknaderna, MTF-plattformarna och OTF-plattformarna i sina interna regler införa en skyldighet för sina deltagare att omfattas av de åtgärder som avses i punkterna 3–5.

8. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa närmare bestämmelser om det system för att övervaka uteblivna avvecklingar och de rapporter om uteblivna avvecklingar som avses i punkt 1, de förfaranden för att underlätta den avveckling efter utebliven avveckling som avses i punkt 2 och de åtgärder som avses i punkterna 3–5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8 *Verkställighet*

1. Den relevanta myndighet i den medlemsstat vars lag är tillämplig på det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral ska vara behörig att se till att artiklarna 6 och 7 tillämpas och att övervaka de straffåtgärder som vidtas, i nära samarbete med de behöriga tillsynsmyndigheterna för de reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och centrala motparter som avses i artikel 7. Myndigheterna ska framför allt övervaka tillämpningen av de straffåtgärder som avses i artikel 7.2 och 7.4 och de åtgärder som avses i artikel 7.6.
2. För att säkerställa enhetliga och effektiva tillsynsmetoder i unionen i fråga om artiklarna 6 och 7 i denna förordning får Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avdelning III

Värdepapperscentraler

Kapitel I

Auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler

AVSNITT 1

ANSVARIGA MYNDIGHETER FÖR AUKTORISATION OCH TILLSYN AV

VÄRDEPAPPERSCENTRALER

Artikel 9

Behörig myndighet

En värdepapperscentral ska vara auktoriserad och stå under tillsyn av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad.

Artikel 10

Utnämning av behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet som ska svara för att uppgifterna enligt denna förordning utförs när det gäller auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler som är etablerade på deras territorium och ska underrätta Esma om detta.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet ska den fastställa deras respektive roller och utse en enda myndighet som ska vara ansvarig för samarbetet med andra medlemsstaters behöriga myndigheter, de relevanta myndigheter som avses i artikel 11, Esma och EBA när det särskilt hänvisas till dem i denna förordning.

2. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1.
3. De behöriga myndigheterna ska ha alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter.

Artikel 11

Relevanta myndigheter

1. Följande myndigheter ska delta i auktorisationen och tillsynen av värdepapperscentraler när det särskilt hänvisas till dem i denna förordning:

- (f) Den myndighet som ansvarar för tillsyn av det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig på det avvecklingssystemet.
 - (g) I förekommande fall den centralbank i unionen på vars konton kontantdelen i ett avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen avvecklas eller, om avvecklingen görs via ett kreditinstitut enligt avdelning IV, den centralbank i unionen som har gett ut den relevanta valutan.
2. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de relevanta myndigheter som avses i punkt 1.

Artikel 12

Samarbete mellan myndigheter

1. De myndigheter som avses i artiklarna 9 och 11 och Esma ska ha ett nära samarbete för att tillämpa denna förordning, särskilt vid de krissituationer som avses i artikel 13. När så är lämpligt och relevant ska detta samarbete omfatta andra offentliga myndigheter och organ, särskilt sådana som har inrättats eller utsetts enligt direktiv 2003/87/EG.

För att säkerställa enhetliga och effektiva tillsynsmetoder i unionen, däribland samarbete mellan de myndigheter som avses i artiklarna 9 och 11 i de olika bedömningar som krävs för tillämpningen av denna förordning, får Esma utfärda riktlinjer för de myndigheter som avses i artikel 9 i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. På grundval av tillgängliga uppgifter ska de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i övriga berörda medlemsstater, särskilt i krissituationer enligt artikel 13.

Artikel 13

Krissituationer

De myndigheter som avses i artiklarna 9 och 11 ska omedelbart underrätta Esma och varandra om krissituationer för värdepapperscentraler, inklusive utveckling på finansmarknaderna som kan inverka negativt på marknadens likviditet och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där värdepapperscentralen eller någon av dess deltagare är etablerad.

AVDELNING 2

VILLKOR OCH FÖRFARANDE FÖR AUKTORISATION AV VÄRDEPAPPERSCENTRALER

Artikel 14

Auktorisation av en värdepapperscentral

1. Varje juridisk person som omfattas av definitionen av en värdepapperscentral måste ha en auktorisation av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad innan den inleder sin verksamhet.
2. Auktorisationen ska ange de investeringstjänster i avsnitten A och B i bilagan som värdepapperscentralen är auktoriserad att tillhandahålla.
3. En värdepapperscentral ska alltid uppfylla villkoren för auktorisationen.

En värdepapperscentral ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar som är relevanta för villkoren för auktorisationen.

Artikel 15

Förfarande för att bevilja auktorisation

1. Den sökande värdepapperscentralen ska lämna in en ansökan om auktorisation till sin behöriga myndighet.
2. Ansökan om auktorisation ska åtföljas av alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att den sökande värdepapperscentralen vid auktorisationen vidtagit alla mått och steg för att uppfylla förordningens krav. Ansökan om auktorisation ska innehålla en verksamhetsplan i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen ska anges och värdepapperscentralens organisationsstruktur beskrivas.
3. Inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska den behöriga myndigheten bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska den behöriga myndigheten fastställa en tidsfrist inom vilken den ansökande värdepapperscentralen måste lämna kompletterande information. Den behöriga myndigheten ska meddela den ansökande värdepapperscentralen när ansökan anses vara fullständig.
4. Från och med att ansökan anses vara fullständig ska den behöriga myndigheten översända all information i ansökan till de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 och samråda med dessa myndigheter om egenskaperna hos det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av den ansökande värdepapperscentralen.
5. Den behöriga myndigheten ska, innan auktorisation beviljas för en värdepapperscentral, samråda med behöriga myndigheter i den andra berörda medlemsstaten i följande fall:

- (a) Värdepapperscentralen är dotterföretag till en värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat.
- (b) Värdepapperscentralen är syskonföretag till en värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat.
- (c) Värdepapperscentralen står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över en värdepapperscentral auktoriserad i en annan medlemsstat.

Det samråd som avses i första stycket ska minst omfatta följande:

- (a) Lämpligheten hos aktieägare och deltagare enligt artikel 25.4 samt anseendet och erfarenheten hos de personer som i praktiken styr värdepapperscentralens verksamhet när dessa aktieägare, deltagare och personer tillhör både värdepapperscentralen och en värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat.
 - (b) Huruvida de förbindelser som avses i punkt 5 mellan den värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat och den ansökande värdepapperscentralen påverkar den senares förmåga att uppfylla kraven i denna förordning.
6. Senast sex månader från inlämnandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten skriftligen med en fullständig motivering underrätta den sökande värdepapperscentralen om huruvida auktorisation beviljats.
7. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa vilka uppgifter den sökande värdepapperscentralen ska lämna till den behöriga myndigheten i ansökan om auktorisation.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för ansökan om auktorisation.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 095/2010.

Artikel 16
Effekter av auktorisationen

1. Verksamheterna hos den auktoriserade värdepapperscentralen ska begränsas till tillhandahållandet av de tjänster som omfattas av auktorisationen.
2. Avvecklingssystem för värdepapper får endast drivas av auktoriserade värdepapperscentraler och centralbanker.
3. En auktoriserad värdepapperscentral ska inte vara exponerad för några risker i samband med anknutna banktjänster som tillhandahålls av det kreditinstitut som har utsetts för att tillhandahålla sådana tjänster i enlighet med avdelning IV.
4. En auktoriserad värdepapperscentral får endast ha ägarintressen i en juridisk person vars verksamheter är begränsade till tillhandahållande av tjänster som anges i avsnitten A och B i bilagan.

Artikel 17
Utvidgning och utkontraktering av verksamheter och tjänster

1. En auktoriserad värdepapperscentral ska lämna in en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad när den vill utkontraktera en huvudtjänst till en tredje part enligt artikel 28 eller utvidga sina tjänster till en eller flera av följande tjänster:
 - a) Ytterligare huvudtjänster och anknutna tjänster som anges i avsnitten A och B i bilagan och som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen.
 - b) Drift av ytterligare ett avvecklingssystem för värdepapper.
 - c) Avveckling av hela eller delar av kontantdelen av värdepapperscentralens avvecklingssystem i konton hos en annan centralbank.
 - d) Upprättande av en länk mellan värdepapperscentraler.
2. Beviljandet av auktorisation enligt punkt 1 ska ske enligt det förfarande som anges i artikel 15.

Den behöriga myndigheten ska inom tre månader efter inlämnandet av en fullständig ansökan underrätta den ansökande värdepapperscentralen om huruvida auktorisationen har beviljats.

Artikel 18
Återkallande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där värdepapperscentralen är etablerad ska återkalla auktorisationen om värdepapperscentralen

- (a) under tolv månader inte har utnyttjat sin auktorisation, uttryckligen har fransagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,
 - (b) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat olagligt sätt,
 - (c) inte längre uppfyller villkoren för att bevilja auktorisationen och inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som den behöriga myndigheten har begärt inom en viss tidsfrist,
 - (d) allvarligt och systematiskt har åsidosatt förordningens krav.
- 2. Så snart den behöriga myndigheten upptäcker att någon av de omständigheter som avses i punkt 1 föreligger ska den behöriga myndigheten omedelbart samråda med de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 om huruvida auktorisationen måste återkallas, såvida inte ett sådant beslut måste fattas skyndsamt.
 - 3. Esma eller någon av de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 får när som helst begära att den behöriga myndigheten i värdepapperscentralens etableringsmedlemsstat ska kontrollera om denna värdepapperscentral fortfarande uppfyller villkoren för auktorisationen.
 - 4. Den behöriga myndigheten får begränsa återkallandet till viss tjänst, verksamhet eller finansiellt instrument.

Artikel 19 *Register över värdepapperscentraler*

- 1. Beslut som fattas av behöriga myndigheter enligt artiklarna 14, 17 och 18 ska omedelbart meddelas Esma.
- 2. Centralbankerna ska omedelbart underrätta Esma om varje värdepapperscentral som de driver.
- 3. Namnet på varje värdepapperscentral som bedriver verksamhet enligt denna förordning och som har beviljats auktorisation enligt artiklarna 14, 17 och 23 ska föras in i en förteckning med angivande av de tjänster och klasser av finansiella instrument för vilka värdepapperscentralen har auktoriserats. Förteckningen ska omfatta värdepapperscentralens filialer i andra medlemsstater och länkar mellan värdepapperscentraler. Esma ska offentliggöra förteckningen på sin särskilda webbplats och hålla den uppdaterad.
- 4. De behöriga myndigheter som avses i artikel 9 ska informera Esma om de institut som drivs som värdepapperscentraler inom 90 dagar efter ikraftträdandet av denna förordning.

AVSNITT 3

ÖVERVAKNING AV VÄRDEPAPPERSCENTRALER

Artikel 20

Översyn och utvärdering

1. Den behöriga myndigheten ska minst årligen se över en värdepapperscentralers system, strategier, processer och mekanismer med avseende på hur förordningen efterlevs samt utvärdera de risker som denna värdepapperscentral är eller kan vara exponerad mot.
2. Den behöriga myndigheten ska fastställa hur ofta och hur djupgående översyn och utvärdering enligt punkt 1 ska genomföras med beaktande av storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexitetsgraden hos den berörda värdepapperscentralen. Översyn och utvärdering ska göras minst en gång årligen.
3. Den behöriga myndigheten får göra inspektioner på plats hos värdepapperscentralen.
4. När den behöriga myndigheten utför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska den i ett tidigt skede samråda med de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 om funktionen hos det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen.
5. Den behöriga myndigheten ska regelbundet och minst en gång om året informera de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 om resultaten, däribland eventuella korrigerande åtgärder eller bestraffningsåtgärder, av den översyn och utvärdering som avses i punkt 1.
6. När de utför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av värdepapperscentraler som har de typer av förbindelser som avses i artikel 15.5 första stycket a–c ge varandra alla relevant information som kan underlätta deras arbete.
7. Den behöriga myndigheten ska ålägga en värdepapperscentral som inte uppfyller kraven i denna förordning att i ett tidigt skede vidta de åtgärder som krävs för att lösa situationen.
8. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa följande:
 - (a) Den information som värdepapperscentralen ska lämna till den behöriga myndigheten för den översyn som avses i punkt 1.
 - (b) Den information som den behöriga myndigheten ska lämna till de relevanta myndigheter som avses i punkt 5.
 - (c) Den information som de behöriga myndigheter som avses i punkt 6 ska lämna till varandra.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för att överlämna uppgifter i enlighet med punkt 8 första stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVSNITT 4

TILLHANDAHÅLLANDE AV TJÄNSTER I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

Avsnitt 21

Frihet att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat

1. En auktoriserad värdepapperscentral får bedriva sin verksamhet inom unionens territorium, antingen genom att inrätta en filial eller genom att tillhandahålla tjänster direkt, förutsatt att de berörda verksamhetstyperna omfattas av auktorisationen.
2. Varje värdepapperscentral som för första gången önskar tillhandahålla tjänster inom en annan medlemsstats territorium, eller ändra omfattningen av de tjänster som tillhandahålls i en annan medlemsstat, ska meddela följande till den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat:
 - (a) I vilken medlemsstat den avser att inleda verksamhet.
 - (b) En verksamhetsplan med uppgift särskilt om vilken eller vilka tjänster värdepapperscentralen avser att tillhandahålla.
 - (c) Om det är fråga om en filial, den organisatoriska strukturen för filialen och namnen på dem som ansvarar för förvaltningen av filialen.
3. Inom tre månader från mottagandet av den information som avses i punkt 2 ska den behöriga myndigheten lämna den informationen till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, såvida den inte, med hänsyn till det planerade tillhandahållandet av de avsedda tjänsterna, har anledning att tvivla på lämpligheten i den administrativa strukturen eller den finansiella situationen för den värdepapperscentral som önskar tillhandahålla sina tjänster i värdmedlemsstaten.

4. Om den behöriga myndigheten vägrar att översända uppgifterna till värdepappersstatens behöriga myndighet ska den informera den berörda värdepapperscentralen om skälen för detta inom tre månader från det att den mottagit alla uppgifter.
5. Värdepapperscentralen får börja tillhandahålla sina tjänster i värdepappersstaten på följande villkor:
 - (a) Den har mottagit ett meddelande från den behöriga myndigheten i värdepappersstaten som bekräftar att myndigheten har tagit emot den information som avses i punkt 3.
 - (b) Inom två månader från dagen för översändandet av den information som avses i punkt 3, om det inte har kommit någon mottagningsbekräftelse.
6. Vid ändring av de förhållanden om vilka uppgifter lämnats enligt punkt 2 ska värdepapperscentralen skriftligen meddela ändringen till den behöriga myndigheten i värdepappersstaten senast en månad innan den genomför ändringen. Den behöriga myndigheten i värdepappersstaten ska också, genom värdepappersstatens behöriga myndighets försorg, underrättas om ändringen.

Artikel 22

Samarbete mellan myndigheter i hemlandet och värdepappersstaten

1. Då en värdepapperscentral som är auktoriserad i en värdepappersstat har etablerat en filial i en annan värdepappersstat, får den behöriga myndigheten i värdepapperscentralens värdepappersstat, under utövandet av sina uppgifter och efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i värdepappersstaten, genomföra inspektioner på plats vid filialen i fråga.
2. De behöriga myndigheterna i värdepappersstaten får kräva att värdepapperscentraler som tillhandahåller tjänster enligt artikel 21 ska rapportera regelbundet till dem om sina verksamheter i dessa värdepappersstater, särskilt för att samla in statistik.
3. Den behöriga myndigheten i värdepapperscentralens värdepappersstat ska på begäran av den behöriga myndigheten i värdepappersstaten och inom en lämplig tidsperiod lämna information om identiteten på emittenterna och deltagarna i det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av den värdepapperscentral som tillhandahåller tjänster i den värdepappersstaten och all annan relevant information om den värdepapperscentralens verksamheter i värdepappersstaten.
4. När de verksamheter som bedrivs av en värdepapperscentral som har inrättat en filial eller länkar med andra värdepapperscentraler eller avvecklingssystem för värdepapper i en värdepappersstat har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i värdepappersstaten, ska hem- och värdepappersstatens behöriga myndigheter upprätta samarbetsformer för tillsyn av den värdepapperscentralens verksamheter i den värdepappersstaten.
5. När den behöriga myndigheten i värdepappersstaten har tydliga och verifierbara skäl att anta att en värdepapperscentral som tillhandahåller tjänster inom

värdmedlemsstatens territorium i enlighet med artikel 21 bryter mot de skyldigheter som följer av bestämmelserna i denna förordning ska den underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om sina upptäckter.

Om värdepapperscentralen trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller för att de åtgärderna har visat sig vara otillräckliga fortsätter att bryta mot de skyldigheter som följer av bestämmelserna i denna förordning ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att se till att bestämmelserna i denna förordning följs inom värdmedlemsstatens territorium. Esma ska omgående informeras om sådana åtgärder.

Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 i fråga om åtgärder för att fastställa de kriterier enligt vilka en värdepapperscentrals verksamhet i en värdmedlemsstat kan anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i den värdmedlemsstaten.
7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för de samarbetsformer som avses i punkterna 1, 3 och 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVSNITT 5

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 23 *Tredjeländer*

1. En i tredjeland etablerad värdepapperscentral får tillhandahålla värdepapperscentralstjänster antingen genom en filial eller direkt till i unionen etablerade emittenter och deltagare i fråga om deras verksamheter i unionen och får upprätta driftskompatibilitetslänkar med i unionen etablerade värdepapperscentraler på villkor att värdepapperscentralen är erkänd av Esma.
2. Esma ska efter samråd med de myndigheter som avses i punkt 3 erkänna en värdepapperscentral som är etablerad i ett tredjeland och som har ansökt om erkännande för att tillhandahålla de tjänster som avses i punkt 1 om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 6.
 - (b) Värdepapperscentralen är föremål för effektiv auktorisation och tillsyn som garanterar fullständig efterlevnad av de krav på stabilitetstillsyn som är tillämpliga i det berörda tredjelandet.
 - (c) Det har upprättats samarbetsformer mellan Esma och de behöriga myndigheterna i det tredjelandet i enlighet med punkt 7.
3. När Esma bedömer om de villkor som avses i punkt 2 är uppfyllda ska den samråda med
- (a) de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i vilka värdepapperscentralen från tredjeland har för avsikt att tillhandahålla värdepapperscentralstjänster,
 - (b) de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över de värdepapperscentraler i unionen som en värdepapperscentral från tredjeland har upprättat länkar med,
 - (c) de myndigheter som avses i artikel 11.1 a,
 - (d) den myndighet i tredjelandet som är behörig att auktorisera och utöva tillsyn över värdepapperscentraler.
4. Den värdepapperscentral som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan om erkännande till Esma.

Den ansökande värdepapperscentralen ska överlämna all information som anses nödvändig för erkännande till Esma. Esma ska göra en bedömning av om ansökan är fullständig inom trettio arbetsdagar från och med mottagandet av ansökan. Om ansökan inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken den ansökande värdepapperscentralen måste lämna kompletterande information.

Beslutet om erkännande ska baseras på de kriterier som anges i punkt 2.

Senast sex månader från inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma skriftligen med en fullständig motivering underrätta den sökande värdepapperscentralen om huruvida erkännande beviljats.

5. Esma ska i samråd med de myndigheter som avses i punkt 3 och enligt det förfarande som anges i punkterna 1–4 se över erkännandet av den värdepapperscentral som är etablerad i ett tredjeland om värdepapperscentralen utvidgar de tjänster i unionen som anges i punkt 1.

Esma ska återkalla erkännandet av den värdepapperscentralen om de villkor och krav som anges i punkt 2 inte längre är uppfyllda eller under sådana omständigheter som avses i artikel 18.

6. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 66 anta ett beslut som fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att värdepapperscentraler som auktoriserats i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med kraven i denna förordning och att detta lands värdepapperscentraler löpande är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning, samt

att tredjelandets regelverk medger ett faktiskt och likvärdigt system för erkännandet av värdepapperscentraler som är auktoriserade enligt tredjelandslagstiftning.

7. I enlighet med artikel 33.1 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma upprätta samarbetsformer med de berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. Sådana arrangemang ska minst ange följande:
- (a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de berörda tredjeländernas behöriga myndigheter, inbegripet tillträde till alla uppgifter som Esma begär om de värdepapperscentraler som är auktoriserade i tredjeländerna.
 - (b) Mekanismen för att snabbt underrätta Esma om en behörig myndighet i ett tredjeland anser att en värdepapperscentral som den utövar tillsyn över bryter mot villkoren för sin auktorisation eller annan lagstiftning som den är skyldig att följa.
 - (c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet inspektioner på plats när så är lämpligt.

Om en sådan samarbetsform innehåller bestämmelser om överföring av personuppgifter från en medlemsstat ska dessa överföringar följa bestämmelserna i direktiv 95/46/EG, och om det föreskrivs i samarbetsavtalet att Esma ska överföra personuppgifter ska dessa överföringar följa bestämmelserna i förordning (EU) nr 45/2001.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 64 om bestämmelser för att fastställa vilka tjänster en värdepapperscentral som är etablerad i ett tredjeland ska ansöka om erkännande för hos Esma enligt punkt 1 och den information som den ansökande värdepapperscentralen ska lämna till Esma i sin ansökan om erkännande enligt punkt 4.

Kapitel II

Krav på värdepapperscentraler

AVSNITT 1

ORGANISATORISKA KRAV

Artikel 24

Allmänna bestämmelser

1. En värdepapperscentral ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att lokalisera, hantera, övervaka och rapportera de risker som den är eller kan bli utsatt för, samt ha tillfredsställande ersättningspolitik och rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.

2. En värdepapperscentral ska införa riktlinjer och förfaranden som är så effektiva att de säkerställer att förordningen följs, inklusive ledningens och de anställdas efterlevnad av alla förordningens bestämmelser.
3. En värdepapperscentral ska ha och tillämpa effektiva skriftliga organisatoriska och administrativa förfaranden för att påvisa och hantera eventuella intressekonflikter mellan värdepapperscentralen, inklusive dess ledning, anställda, styrelseledamöter eller personer med direkt eller indirekt koppling till dem, och dess deltagare eller kunder. Den ska ha och tillämpa lämpliga förfaranden för lösande av eventuella intressekonflikter.
4. En värdepapperscentral ska offentliggöra sina styrelseformer och regelverk för verksamheten.
5. En värdepapperscentral ska ha lämpliga förfaranden för att låta sina anställda rapportera eventuella överträdelser internt genom en särskild kanal.
6. Värdepapperscentralen ska ofta vara föremål för oberoende revisioner. Resultaten av dessa ska meddelas styrelsen och tillhandahållas den behöriga myndigheten.
7. En värdepapperscentral som genom kapitalförbindelser är knuten till en annan värdepapperscentral, ett holdingföretag eller ett sådant kreditinstitut som avses i avdelning IV ska anta detaljerade föreskrifter och förfaranden för hur de krav som fastställs i denna artikel ska tillämpas på koncernen och de olika enheterna i koncernen.
8. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa övervakningsverktyg för de risker för värdepapperscentraler som avses i punkt 1 samt ansvarsområden för nyckelpersonal i fråga om dessa risker, de eventuella intressekonflikter som avses i punkt 3 och de revisionsmetoder som avses i punkt 6 på värdepapperscentralsnivå och på koncernnivå.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 25

Företagsledning, styrelse och aktieägare

1. Företagsledningen ska ha sådant anseende och erfarenhet att det säkerställer en sund och stabil ledning av värdepapperscentralen.
2. En värdepapperscentral ska ha en styrelse där minst en tredjedel och då minst två av ledamöterna är oberoende.
3. Ersättningen till de oberoende och andra icke verkställande styrelseledamöterna får inte vara kopplad till värdepapperscentralens affärsresultat.

4. Styrelsen ska bestå av lämpliga ledamöter med en ändamålsenlig blandning av färdigheter, erfarenheter och kunskaper om enheten och om marknaden.
5. En värdepapperscentral ska klart ange styrelsens roll och ansvar samt tillhandahålla styrelsemötenas protokoll till den behöriga myndigheten.
6. De aktieägare och deltagare i värdepapperscentralen som direkt eller indirekt kan kontrollera värdepapperscentralens ledning ska vara lämpliga för att garantera en sund och ansvarsfull ledning av värdepapperscentralen
7. En värdepapperscentral ska
 - (a) tillhandahålla den behöriga myndigheten, och offentliggöra, upplysningar om värdepapperscentralens ägarstruktur, särskilt om vilka parter som har möjlighet att utöva kontroll över värdepapperscentralens verksamhet,
 - (b) underrätta den behöriga myndigheten om, och offentliggöra, varje ändring av ägarförhållandena som leder till att sammansättningen av de personer som utövar kontroll över värdepapperscentralen ändras.
8. Den behöriga myndigheten ska inom 60 dagar efter mottagandet av den information som avses i punkt 7 besluta om de föreslagna ändringarna i kontrollen över värdepapperscentralen. Den behöriga myndigheten ska vägra att godkänna ändringar i kontrollen över värdepapperscentralen när det finns objektiva och verifierbara skäl att anta att de skulle innebära ett hot mot en sund och ansvarsfull förvaltning av värdepapperscentralen eller värdepapperscentralens förmåga att följa denna förordning.

Artikel 26 *Användarkommitté*

1. En värdepapperscentral ska inrätta en användarkommitté för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver och denna kommitté ska bestå av företrädare för emittenter och deltagare i dessa avvecklingssystem för värdepapper. Användarkommitténs råd får inte direkt påverkas av värdepapperscentralens ledning.
2. Värdepapperscentralen ska fastställa mandatet för varje inrättad användarkommitté, de styrformer som krävs för att garantera dess oberoende och dess arbetsordning samt tillträdeskriterier och valmetoder för användarkommitténs medlemmar. Styrformerna ska vara offentliga och ska innebära att användarkommittén rapporterar direkt till styrelsen och har regelbundna sammanträden.
3. Användarkommittéerna ska ge värdepapperscentralens styrelse råd om de viktigaste arrangemang som påverkar deras medlemmar, däribland kriterier för att ta in emittenter eller deltagare i deras respektive avvecklingssystem för värdepapper, tjänstenivå och prissättningsstruktur.
4. Utan att det påverkar behöriga myndigheters rätt att bli informerade, ska användarkommitténs medlemmar ha tystnadsplikt. Om användarkommitténs ordförande konstaterar att det föreligger eller kan föreligga en intressekonflikt för en medlem i ett särskilt ärende, får denne inte rösta om ärendet.

5. Värdepapperscentralen ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa användarkommitténs råd.

Artikel 27 *Registerföring*

1. En värdepapperscentral ska i minst fem år bevara alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, så att den behöriga myndigheten kan övervaka efterlevnaden av förordningens krav.
2. En värdepapperscentral ska på begäran ge den behöriga myndighet och de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 tillträde till de register som avses i punkt 1 för att fullgöra sina uppgifter.
3. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa närmare bestämmelser om de registeruppgifter som avses i punkt 1 och som ska bevaras för att övervaka värdepapperscentralens efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet för de registeruppgifter som avses i punkt 1 och som ska bevaras för att övervaka värdepapperscentralens efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 28 *Utkontraktering*

1. Om en värdepapperscentral lägger ut tjänster eller verksamheter på en tredje part, ska den fortfarande fullgöra samtliga skyldigheter enligt förordningen och ska alltid uppfylla följande villkor:
 - (a) Utkontraktering får inte innebära delegerat ansvar.
 - (b) Värdepapperscentralens förbindelser med och skyldigheter mot sina deltagare eller emittenter får inte ändras.

- (c) Villkoren för värdepapperscentralens auktorisation får inte förändras.
 - (d) Utkontrakteringen får inte hindra utövandet av tillsyns- och övervakningsfunktioner, däribland tillträde på plats för att inhämta relevant information för att fullgöra dessa funktioner.
 - (e) Utkontraktering får inte innebära att värdepapperscentralen berövas sina nödvändiga riskhanteringssystem och -kontroller.
 - (f) Värdepapperscentralen ska ha den sakkunskap och de resurser som krävs för att kunna bedöma de tillhandahållna tjänsternas kvalitet, tjänsteleverantörens organisatoriska kompetens och kapitaltäckning, effektivt övervaka de utkontrakterade tjänsterna och hantera de risker som är förknippade med utkontrakteringen.
 - (g) Värdepapperscentralen ska ha direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade verksamheterna.
 - (h) Tjänsteleverantören ska samarbeta med den behöriga myndigheten och de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 i samband med de utkontrakterade verksamheterna.
 - (i) Värdepapperscentralen ska se till att tjänsteleverantören uppfyller de standarder som fastställs i den gällande lagstiftning om uppgiftsskydd som skulle vara tillämplig om tjänsteleverantören var etablerad i unionen. Värdepapperscentralen är ansvarig för att se till att dessa standarder anges i ett kontrakt mellan parterna och att standarderna upprätthålls.
2. Värdepapperscentralen ska i ett skriftligt avtal fastställa sina egna respektive tjänsteleverantörens rättigheter och skyldigheter. Avtalet om utkontraktering ska omfatta en möjlighet för värdepapperscentralen att upphäva avtalet.
 3. En värdepapperscentral ska på begäran ge den behöriga myndigheten och de relevanta myndigheter som avses i artikel 11 all information som krävs för att de ska kunna bedöma om de utkontrakterade verksamheterna uppfyller kraven i denna förordning.
 4. Utkontrakteringen av en huvudtjänst måste auktoriseras enligt artikel 17 av den behöriga myndigheten.
 5. Punkterna 1–4 ska inte tillämpas om en värdepapperscentral utkontrakterar vissa av sina tjänster eller verksamheter till en offentlig enhet eller om utkontrakteringen styrs av särskilda rättsliga regler, tillsynsregler och verksamhetsregler som den offentliga enheten och den berörda värdepapperscentralen gemensamt har godkänt och formaliserat och som har godkänts av den behöriga myndigheten på grundval av de krav som fastställs i denna förordning.

AVSNITT 2

UPPFÖRANDEREGLER

Artikel 29 *Allmänna bestämmelser*

1. En värdepapperscentral ska utformas för att tillgodose behoven hos sina deltagare och hos de marknader den betjänar.
2. En värdepapperscentral ska ha klart definierade mål som är mätbara och nåbara, t.ex. för minsta tjänstenivå, förväntningar på riskhantering och affärsprioriteringar.
3. En värdepapperscentral ska ha överblickbara regler för hantering av klagomål.

Artikel 30 *Deltagandekrav*

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som en värdepapperscentral driver ska den ha offentliga kriterier för deltagande som medger rättvist och öppet tillträde. Kriterierna ska vara öppna, objektiva, riskbaserade och icke-diskriminerande för att garantera rättvist och öppet tillträde till värdepapperscentralen. Inträdesbegränsningar ska bara tillåtas om syftet är att kontrollera värdepapperscentralens risker.
2. En värdepapperscentral ska behandla en ansökan om tillträde utan dröjsmål genom att besvara ansökan senast inom en månad och ska offentliggöra förfarandena för behandling av ansökningar om tillträde.
3. En värdepapperscentral får endast neka deltagare som uppfyller kraven enligt punkt 1 tillträde om detta vederbörligen motiveras skriftligt och grundar sig på en omfattande riskanalys.

Om en värdepapperscentral vägrar tillträde har den ansökande deltagaren rätt att klaga hos den behöriga myndigheten.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska granska klagomålet genom att bedöma skälen till vägran, och ge den ansökande deltagaren ett motiverat svar.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten på den ort där den ansökande deltagaren är etablerad. Om myndigheten för den ansökande deltagaren inte håller med om den bedömning som gjorts ska ärendet hänskjutas till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om värdepapperscentralens vägran att bevilja den ansökande deltagaren tillträde inte anses vara motiverad ska den ansvariga behöriga myndigheten utfärda en order och kräva att värdepapperscentralen ska bevilja den ansökande deltagaren tillträde.

4. En värdepapperscentral ska ha objektiva och överblickbara förfaranden för att stänga av och regelrätt utesluta deltagare som inte längre uppfyller kraven enligt punkt 1.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 64 om bestämmelser för att fastställa de risker som berättigar en värdepapperscentral att vägra bevilja tillträde för deltagare samt utformningen av det förfarande som avses i punkt 3.
6. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för det förfarande som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 31 *Öppenhet*

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som en värdepapperscentral driver och för var och en av de andra tjänster den tillhandahåller ska värdepapperscentralen offentliggöra de priser och avgifter som gäller för de tillhandahållna tjänsterna. Den ska offentliggöra priser och avgifter för varje tillhandahållen tjänst och varje tillhandahållet uppdrag separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Den ska ge sina kunder separat tillträde till de specifika tjänster som tillhandahålls.
2. En värdepapperscentral ska offentliggöra sin prislista för att underlätta jämförelser av erbjudanden och ge kunderna möjlighet att förutse vilket pris de kommer att få betala för tjänsterna.
3. En värdepapperscentral ska vara bunden av sin offentliggjorda prissättning.
4. En värdepapperscentral ska ge sina kunder information som gör det möjligt att stämma av fakturan mot de offentliggjorda prislistorna.
5. En värdepapperscentral ska underrätta alla deltagare om riskerna med de tillhandahållna tjänsterna.
6. En värdepapperscentral ska redovisa kostnader och intäkter separat för de tillhandahållna tjänsterna och ge den behöriga myndigheten tillgång till den informationen.

Artikel 32

Förfaranden för kommunikation med deltagare och med andra marknadsinfrastrukturer

I sin kommunikation med deltagare i de avvecklingssystem för värdepapper som de driver och med de marknadsinfrastrukturer som de samverkar med ska en värdepapperscentral använda erkända kommunikationsförfaranden och standarder för meddelanden och referensdata för att underlätta effektiv registrering, betalning och avveckling.

AVSNITT 3

KRAV PÅ VÄRDEPAPPERSCENTRALSTJÄNSTER

Artikel 33

Allmänna bestämmelser

En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver ha lämpliga regler och förfaranden, däribland robusta redovisningsmetoder och redovisningskontroller, för att bidra till att säkerställa värdet i värdepappersemissioner och att minska och hantera de risker som är förknippade med förvaring och avveckling av transaktioner med värdepapper.

Artikel 34

Emissionens värde

1. En värdepapperscentral ska vidta lämpliga avstämningsåtgärder för att kontrollera att det antal värdepapper som utgör en hel eller delar av en värdepappersemission som lämnats in till värdepapperscentralen är lika med summan av de värdepapper som har registrerats på deltagarnas värdepapperskonton i det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen. Dessa avstämningsåtgärder ska göras på intradagsbasis.
2. I förekommande fall och om andra enheter är involverade i avstämningsprocessen för en viss värdepappersemission, t.ex. emittenten, registerförvaltare, emissionsagenter, överlåtelseagenter, vanliga förvaringsinstitut, andra värdepapperscentraler eller andra enheter, ska värdepapperscentralen kräva att dessa enheter kommer överens om lämpliga åtgärder för samarbete och informationsutbyte med värdepapperscentralen för att upprätthålla värdet av emissionen.
3. Övertrassering av värdepapper, debetsaldon och skapande av värdepapper ska inte vara tillåtet i ett avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral.
4. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de avstämningsåtgärder som en värdepapperscentral ska vidta enligt punkterna 1–3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35 *Skydd av deltagarnas värdepapper*

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver ska en värdepapperscentral föra register och bokföring som gör att den i sina räkenskaper när som helst och utan dröjsmål kan särskilja en deltagares värdepapper från en annans och i förekommande fall från värdepapperscentralens egna tillgångar.
2. En värdepapperscentral ska föra register och bokföring som gör att en deltagare kan särskilja sina egna värdepapper från de värdepapper som innehåses av deltagarens klienter.
3. En värdepapperscentral ska erbjuda sig att föra register och bokföring som gör att en deltagare kan särskilja mellan sina olika klienters värdepapper om och när deltagaren så önskar ("separation av enskild klient").
4. En värdepapperscentral ska offentliggöra den skyddsnivå den erbjuder och kostnaderna för de olika nivåer av separering som den tillhandahåller, och ska erbjuda dessa tjänster på rimliga affärsvillkor.
5. En värdepapperscentral ska inte använda en deltagares värdepapper för något som helst ändamål, utom om den har fått deltagarens uttryckliga samtycke till detta.
6. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de kontobaserade metoder och kontostrukturer som gör det möjligt att göra åtskillnad mellan de innehav som avses i punkterna 1–3 och bedömningsmetoderna för detta.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 36 *Slutgiltig avveckling*

1. En värdepapperscentral ska se till att det avvecklingssystem för värdepapper som den driver erbjuder deltagarna ett tillfredsställande skydd. Det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral ska vara betecknat och anmält enligt de förfaranden som avses i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG.
2. En värdepapperscentral ska införa förfaranden för sitt avvecklingssystem för värdepapper som tillåter en snabb avveckling, en minimal exponering för

motpartsrisk och likviditetsrisk för dess deltagare och en låg andel uteblivna avvecklingar.

3. En värdepapperscentral ska tydligt fastställa vid vilken tidpunkt som överföringsuppdrag i ett avvecklingssystem för värdepapper blir oåterkalleliga, giltiga enligt rättsordningen och bindande för tredje part.
4. En värdepapperscentral ska offentliggöra vid vilken tidpunkt som överföring av medel och värdepapper i ett avvecklingssystem för värdepapper blir oåterkalleliga, giltiga enligt rättsordningen och bindande för tredje part.
5. Punkterna 3 och 4 ska tillämpas utan att detta påverkar de bestämmelser som är tillämpliga för länkar och gemensamma it-infrastrukturer för avveckling enligt artikel 45.
6. En värdepapperscentral ska se till att slutgiltig avveckling sker senast vid utgången av den affärsdag som är den avsedda avvecklingsdagen. På begäran av användarkommittén ska värdepapperscentralen installera system som möjliggör avveckling under dagen eller i realtid.
7. Inbetalningarna från värdepappersavvecklingarna ska finnas tillgängliga att använda för mottagarna senast vid utgången av den affärsdag som är den avsedda avvecklingsdagen.
8. Alla värdepapperstransaktioner mot kontantmedel mellan direkta deltagare i det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral ska avvecklas på basis av leverans mot betalning.
9. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa närmare bestämmelser om de förfaranden som avses i punkt 2 för att möjliggöra avveckling i rätt tid.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 37 *Kontantavveckling*

1. För transaktioner i valutan i det land där avvecklingen görs ska värdepapperscentralen avveckla kontantutbetalningarna för sina respektive avvecklingssystem för värdepapper via konton hos en centralbank som handhar den valutan när så är möjligt och praktiskt genomförbart.
2. När det inte är möjligt och praktiskt genomförbart att göra avveckling i centralbankskonton får en värdepapperscentral erbjuda sig att avveckla kontantutbetalningarna för hela eller delar av sitt avvecklingssystem för värdepapper via konton hos ett kreditinstitut. Om en värdepapperscentral erbjuder avveckling på

konton hos ett kreditinstitut ska den göra så i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV.

3. Om värdepapperscentralen erbjuder avveckling både på centralbankskonton och på konton hos ett kreditinstitut ska dess deltagare ha rätt att välja mellan dessa båda alternativ.
4. En värdepapperscentral ska lämna tillräcklig information till marknadsdeltagarna för att de ska kunna identifiera och bedöma riskerna och kostnaderna i samband med dessa tjänster.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 64 med avseende på åtgärder för att fastställa de fall när avveckling av kontantutbetalningar i en viss valuta via konton hos en centralbank inte är möjlig och praktiskt genomförbar, samt metoderna för att bedöma detta.

Artikel 38

Regler och förfarande vid deltagares obestånd

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som en värdepapperscentral driver ska den införa effektiva och klart definierade regler och förfaranden för att hantera en deltagares obestånd och säkerställa att värdepapperscentralen snabbt kan vidta åtgärder för att begränsa förluster och likviditetstryck och fortsätta att fullgöra sina skyldigheter.
2. Värdepapperscentralen ska offentliggöra sina regler och förfaranden för obestånd.
3. En värdepapperscentral ska tillsammans med sina deltagare och andra berörda intressenter regelbundet testa och granska sina obeståndsförfaranden för att se till att de är praktiska och effektiva.
4. För att säkerställa konsekvent tillämpning av denna artikel får Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

ARTIKEL 4

KRAV PÅ STABILITETSTILLSYN

Artikel 39

Allmänna krav

En värdepapperscentral ska införa en sund riskhanteringsram för att på ett heltäckande sätt hantera juridiska, affärsmässiga, operativa och andra risker.

Artikel 40
Juridiska risker

1. För sin auktorisation och tillsyn och även som information till sina kunder, ska en värdepapperscentral ha tydliga och begripliga regler, förfaranden och kontrakt, även för samtliga avvecklingssystem för värdepapper som den driver.
2. En värdepapperscentral ska utforma sina regler, förfaranden och kontrakt så att de kan verkställas i alla berörda jurisdiktioner, även vid deltagarens obestånd.
3. En värdepapperscentral som bedriver verksamhet inom olika jurisdiktioner ska identifiera och reducera de risker som uppstår till följd av eventuella lagval mellan jurisdiktioner.

Artikel 41
Allmän affärsrisk

En värdepapperscentral ska ha robusta lednings- och it-verktyg för att identifiera, övervaka och hantera allmänna affärsrisker, som affärsstrategi, kassaflöden och rörelsekostnader.

Artikel 42
Operativ risk

1. En värdepapperscentral ska identifiera alla möjliga källor till operativ risk, såväl interna som externa, och minimera deras effekt genom att använda lämpliga it-verktyg, kontroller och förfaranden, även för samtliga avvecklingssystem för värdepapper som den driver.
2. En värdepapperscentral ska ha lämpliga it-verktyg som garanterar en hög grad av säkerhet och driftssäkerhet och har tillräcklig kapacitet. It-verktyg ska på ett tillfredsställande sätt hantera de tillhandahållna tjänsternas och verksamheternas komplexitet, mångfald och inriktning, så att de tryggar hög säkerhetsstandard och så att de lagrade uppgifterna är säkra och konfidentiella.
3. För sina notariatjänster och centrala förvaltningstjänster samt för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver ska en värdepapperscentral inrätta, genomföra och upprätthålla en ändamålsenlig plan för kontinuerlig verksamhet och katastrofberedskap för att se till att dess tjänster kan upprätthållas, driften snabbt kan återupptas och värdepapperscentralens skyldigheter kan fullgöras vid händelser som medför en betydande risk för avbrott i verksamheten.
4. Den plan som avses i punkt 3 ska åtminstone göra det möjligt att återställa alla transaktioner som de var vid tidpunkten för störningen, så att värdepapperscentralens deltagare garanterat kan fortsätta verka och avvecklingen kan fullföljas vid fastställd tidpunkt. Bland annat ska en andra behandlingsanläggning upprättas med tillräckliga nyckelresurser, kapacitet och funktioner, däribland personal med lämpliga färdigheter och erfarenheter.
5. Värdepapperscentralen ska planera och genomföra ett testprogram för de arrangemang som avses i punkterna 1–4.

6. En värdepapperscentral ska identifiera, övervaka och hantera de risker för verksamheten som de viktigaste deltagarna i det avvecklingssystem för värdepapper som den driver samt tjänsteleverantörer, andra värdepapperscentraler eller andra marknadsinfrastrukturer kan utgöra.
7. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de operativa risker som avses i punkterna 1–6, de metoder för att testa, hantera och minimera dessa risker, inbegripet de planer för kontinuerlig verksamhet och katastrofberedskap som avses i punkterna 3 och 4 samt metoderna för att bedöma dessa.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 43 *Investeringsrisker*

1. En värdepapperscentral ska förvara sina finansiella tillgångar hos centralbanker eller auktoriserade kreditinstitut som har robusta redovisningsmetoder, skyddsmetoder och interna kontroller som ger ett fullständigt skydd för dessa tillgångar.
2. En värdepapperscentral ska vid behov ha snabb tillgång till sina tillgångar.
3. En värdepapperscentral ska endast investera sina finansiella resurser i kontantmedel eller i mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker. Investeringarna ska kunna avvecklas snabbt och med minimala negativa priseffekter.
4. Vid sina investeringsbeslut ska en värdepapperscentral beakta sin totala kreditriskexponering mot enskilda institut, och se till att dess totala kreditriskexponering mot varje enskilt institut håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.

Artikel 44 *Kapitalkrav*

1. En värdepapperscentralers kapital ska tillsammans med dess balanserade vinstmedel och reserver stå i proportion till de risker som är förbundna med värdepapperscentralens verksamhet. Det ska vid alla tidpunkter vara tillräckligt för att
 - (a) garantera att värdepapperscentralen är tillräckligt skyddad mot operativa risker, juridiska risker, affärsrisker, förvaringsrisker och investeringsrisker,
 - (b) täcka eventuella allmänna affärsförluster så att värdepapperscentralen kan fortsätta att tillhandahålla tjänster vid fortsatt verksamhet,

- (c) säkerställa en ordnad avveckling eller omstrukturering av värdepapperscentralens verksamheter under en lämplig tidsperiod vid obestånd,
 - (d) göra det möjligt för värdepapperscentralen att täcka sina löpande och beräknade driftsutgifter under minst ett halvår i en rad olika stressscenarier.
2. En värdepapperscentral ska ha en plan för att
- (a) ta fram ytterligare kapital om dess eget kapital närmar sig eller understiger de krav som anges i punkt 1,
 - (b) göra en ordnad avveckling eller omorganisation av sina verksamheter och tjänster om värdepapperscentralen inte får fram nytt kapital.

Planen ska godkännas av styrelsen eller en lämplig styrelsekommitté och uppdateras regelbundet.

3. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa kapital, balanserade vinstmedel och reserver för värdepapperscentraler enligt punkt 1 och utformningen av den plan som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVSNITT 5

KRAV PÅ LÄNKAR MELLAN VÄRDEPAPPERSCENTRALER

Artikel 45

Länkar mellan värdepapperscentraler

- 1. Innan en länk upprättas mellan värdepapperscentraler, och fortlöpande när länken väl har upprättats, ska alla berörda värdepapperscentraler identifiera, bedöma, övervaka och hantera alla potentiella källor till risker för dem själva och för deras deltagare till följd av länkavtalet.
- 2. Länkavtal ska omfattas av auktorisation i enlighet med artikel 17.1 d.
- 3. En länk ska ge de sammanlänkade värdepapperscentralerna och deras deltagare tillräckligt skydd, särskilt vad gäller eventuella lån som värdepapperscentraler har tagit samt koncentrations- och likviditetsriskerna till följd av länkningsarrangemanget

En länk ska understödjas av en lämplig kontraktsmässig överenskommelse där det anges vilka rättigheter och skyldigheter de sammanlänkade värdepapperscentralerna och, vid behov, värdepapperscentralernas deltagare har. En kontraktsmässig

överenskommelse som berör flera jurisdiktioner ska innehålla ett otvetydigt lagval för varje aspekt av länkens drift.

4. I händelse av en preliminär överföring av värdepapper mellan sammanlänkade värdepapperscentraler ska vidareöverföring av värdepapper innan den första överföringen har avslutats vara förbjuden.
5. En värdepapperscentral som använder en mellanhand för driften av en länk med en annan värdepapperscentral ska mäta, övervaka och hantera de ytterligare risker som uppstår till följd av att denna mellanhand används.
6. Sammanlänkade värdepapperscentraler ska ha stabila avstämningsförfaranden för att se till att deras respektive register är korrekta.
7. Länkar mellan värdepapperscentraler ska tillåta avveckling genom leverans vid betalning för transaktioner mellan deltagare i sammanlänkade värdepapperscentraler närhelst detta är praktiskt möjligt och genomförbart. Skälen till eventuella avvecklingar som inte görs genom leverans vid betalning ska anmälas till de behöriga myndigheterna.
8. Driftskompatibla avvecklingssystem för värdepapper och värdepapperscentraler som använder en gemensam avvecklingsinfrastruktur ska tillämpa samma regler för tidpunkten
 - (a) för införande av överföringsuppdrag i systemet,
 - (b) då överföringen av värdepapper och kontantmedel blir oåterkallelig,
 - (c) då överföringar av värdepapper och kontantmedel blir slutgiltiga.
9. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de villkor som föreskrivs i punkt 3 och enligt vilka varje typ av länkavtal erbjuder tillräckligt skydd för de sammanlänkade värdepapperscentralerna och deras deltagare, särskilt när en värdepapperscentral avser att delta i det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en annan värdepapperscentral, den övervakning och hantering av ytterligare risker som avses i punkt 5 till följd av användning av mellanhänder, de avstämningsmetoder som avses i punkt 6, de fall där avveckling genom leverans vid betalning via länkar är praktiskt och genomförbart enligt punkt 7 samt metoderna för att bedöma detta.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenheter att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Kapitel III

Lagval

Artikel 46

Tillämplig lag för äganderättsmässiga aspekter

1. Alla frågor som berör äganderättsmässiga aspekter på finansiella instrument som förvaras av en värdepapperscentral ska styras av lagstiftningen i det land där kontot förvaltas.
2. Om kontot används för avveckling i ett avvecklingssystem för värdepapper ska den tillämpliga lagstiftningen vara den som gäller det avvecklingssystemet.
3. Om kontot inte används för avveckling i ett avvecklingssystem för värdepapper ska kontot anses vara förvalt på den ort där värdepapperscentralen har sin vanliga vistelseort i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008²⁴.
4. När det i denna artikel föreskrivs att lagen i ett visst land ska tillämpas avses gällande rättsregler i det landet, med undantag för landets regler för internationell privaträtt.

Kapitel IV

Tillträde till värdepapperscentraler

AVSNITT 1

EMITTENTERS TILLTRÄDE TILL VÄRDEPAPPERSCENTRALER

Artikel 47

Frihet att göra en emission i en värdepapperscentral som är auktoriserad i EU

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av den bolagsrätt enligt vilken värdepappren har utfärdats ska en emittent ha rätt att låta sina värdepapper registreras i vilken värdepapperscentral som helst som är etablerad i en medlemsstat.
2. När en emittent lämnar in en ansökan om att registrera sina värdepapper i en värdepapperscentral ska den senare behandla ansökan snabbt och svara den ansökande emittenten inom tre månader.
3. En värdepapperscentral får vägra att tillhandahålla tjänster till en emittent. En sådan vägran måste baseras på en omfattande riskanalys eller på att värdepapperscentralen saknar tillträde till transaktionsinformation från den marknad där den ansökande emittentens värdepapper handlas eller kommer att handlas.

²⁴ EUT L 177, 4.7.2008, s 6.

4. Om en värdepapperscentral vägrar att tillhandahålla tjänster till en emittent ska den ge den ansökande emittenten en fullständig motivering för sin vägran.

Om en värdepapperscentral vägrar tillträde har den ansökande emittenten rätt att klaga hos den behöriga myndigheten för den värdepapperscentralen.

Den behöriga myndigheten för den aktuella värdepapperscentralen ska granska klagomålet genom att bedöma värdepapperscentralens skäl för sin vägran, och ska ge den ansökande emittenten ett motiverat svar.

Den behöriga myndigheten för den aktuella värdepapperscentralen ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten där den ansökande emittenten är etablerad. Om den behöriga myndigheten där den ansökande emittenten är etablerad inte ställer sig bakom den bedömning som gjorts ska ärendet hänskjutas till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som man tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om värdepapperscentralens vägran att tillhandahålla sina tjänster till en emittent inte anses vara motiverad ska den ansvariga behöriga myndigheten utfärda en order och kräva att värdepapperscentralen ska tillhandahålla den ansökande emittenten sina tjänster.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 64 om bestämmelser för att fastställa de risker som får motivera en värdepapperscentral vägran att bevilja tillträde för emittenter samt utformningen av det förfarande som avses i punkt 4.
6. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för det förfarande som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVSNITT 2

TILLTRÄDE MELLAN VÄRDEPAPPERSCENTRALER

Artikel 48

Tillträde genom standardiserad länk

En värdepapperscentral ska ha rätt att bli deltagare i en annan värdepapperscentral i enlighet med artikel 30, förutsatt att länken mellan värdepapperscentraler är auktoriserad enligt artikel 17.

Artikel 49
Tillträde genom anpassad länk

1. Om en värdepapperscentral begär att en annan värdepapperscentral ska utveckla särskilda funktioner för att få tillträde till den värdepapperscentralen får den värdepapperscentral som tar emot ansökan endast avslå den på grund av riskövertväganden. Den får inte avslå en ansökan på grund av förlust av marknadsandelar.
2. Den mottagande värdepapperscentralen får ta ut en avgift från den ansökande värdepapperscentralen för att ge tillträde genom anpassad länk till självkostnad-plus-vinstpålägg, om inte båda parter kommer överens om något annat.

Avsnitt 50
Förfarande för länkar mellan värdepapperscentraler

1. När en värdepapperscentral lämnar in en ansökan om tillträde till en annan värdepapperscentral ska den senare behandla ansökan snabbt och svara den ansökande värdepapperscentralen inom tre månader.
2. En värdepapperscentral får endast vägra en ansökande värdepapperscentral tillträde om sådant tillträde skulle påverka de finansiella marknadernas funktion och medföra systemrisk. En sådan vägran måste baseras på en omfattande riskanalys.

Om en värdepapperscentral vägrar att bevilja tillträde ska den ge den ansökande värdepapperscentralen en fullständig motivering för sin vägran.

Om en värdepapperscentral vägrar tillträde har den ansökande värdepapperscentralen rätt att klaga hos den behöriga myndigheten för den värdepapperscentral som har vägrat tillträde.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska granska klagomålet genom att bedöma skälen till vägran, och ska ge den ansökande värdepapperscentralen ett motiverat svar.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten för den ansökande värdepapperscentralen. Om myndigheten för den ansökande värdepapperscentralen inte ställer sig bakom den bedömning som gjorts får var och en av myndigheterna hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som man tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om värdepapperscentralens vägran att bevilja den ansökande värdepapperscentralen tillträde inte anses vara motiverad ska den ansvariga behöriga myndigheten utfärda en order och kräva att värdepapperscentralen ska bevilja den ansökande värdepapperscentralen tillträde.

3. När värdepapperscentralerna kommer överens om att upprätta en länk ska de lämna in sitt beslut för auktorisation till sina respektive behöriga myndigheter i enlighet med artikel 17, som ska bedöma huruvida varje potentiell risk till följd av

länkningsarrangemang, som exempelvis kreditrisk, operativ risk eller alla andra relevanta risker i full utsträckning reduceras.

De behöriga myndigheterna för de respektive värdepapperscentralerna får endast vägra att auktorisera en länk om den kan påverka funktionen hos de avvecklingssystem som drivs av de ansökande värdepapperscentralerna.

4. De behöriga myndigheterna för de respektive värdepapperscentralerna ska samråda med varandra om godkännandet av länken och får, om de fattar olika beslut, hänskjuta ärendet till Esma som får agera i enlighet med de befogenheter som man tilldelats enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.
5. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 med avseende på åtgärder för att fastställa vad som ska ingå i de förfaranden som avses i punkterna 1–3.
6. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för de förfaranden som avses i punkterna 1–3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVSNITT 3

TILLTRÄDE MELLAN EN VÄRDEPAPPERSCENTRAL OCH EN ANNAN MARKNADSFRASTRUKTUR

Artikel 51

Tillträde mellan en värdepapperscentral och en annan marknadsinfrastruktur

1. En central motpart och en handelsplats ska lämna transaktionsinformation på icke-diskriminerande och öppen grund till en värdepapperscentral på begäran av denna värdepapperscentral, och får ta ut en avgift av den värdepapperscentralen för denna transaktionsinformation enligt självkostnad-plus-vinstpålägg-metoden, om inte båda parter kommer överens om något annat.

En värdepapperscentral ska ge en central motpart eller en handelsplats tillträde till sina avvecklingssystem för värdepapper på icke-diskriminerande och öppen grund, och får ta ut en avgift för detta tillträde enligt självkostnad-plus-vinstpålägg-metoden, om inte båda parter kommer överens om något annat.

2. Om en part lämnar in en ansökan om tillträde till en annan part enligt punkt 1 ska denna ansökan behandlas snabbt och den ansökande parten ska få ett svar inom en månad.

3. Den mottagande parten får endast vägra tillträde om sådant tillträde skulle påverka de finansiella marknadernas funktion och medföra systemrisk. Den får inte avslå en ansökan på grund av förlust av marknadsandelar.

En part som vägrar tillträde ska ge den ansökande parten en fullständig motivering till denna vägran baserad på en omfattande riskanalys. Om en part vägrar tillträde har den ansökande parten rätt att klaga hos den behöriga myndigheten för den part som har vägrat tillträde.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska granska klagomålet genom att bedöma skälen till vägran, och ska ge den ansökande parten ett motiverat svar.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten för den ansökande parten. Om myndigheten för den ansökande parten inte ställer sig bakom den bedömning som gjorts får var och en av myndigheterna hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som man tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om en parts vägran att bevilja tillträde inte anses vara motiverad ska den ansvariga behöriga myndigheten utfärda en order och kräva att parten ska bevilja tillträde till sina tjänster.

4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 med avseende på åtgärder för att fastställa vad som ska ingå i det förfarande som avses i punkterna 1–3.
5. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för det förfarande som avses i punkterna 1–3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i föregående stycke i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING IV

KREDITINSTITUT SOM HAR UTSETTS FÖR ATT TILLHANDAHÅLLA ANKNUTNA BANKTJÄNSTER TILL VÄRDEPAPPERSCENTRALERS DELTAGARE

Artikel 52

Auktorisation för tillhandahållande av anknutna banktjänster

1. En värdepapperscentral ska inte själv tillhandahålla några av de anknutna banktjänster som anges i avsnitt C i bilagan.
2. Med avvikelse från punkt 1, när en nationell behörig myndighet som avses i artikel 53.1 i denna förordning är övertygad om att en värdepapperscentral har infört alla nödvändiga skyddsåtgärder för att den ska tillåtas att utöva anknutna tjänster, får den behöriga myndigheten inkomma med en begäran till kommissionen om att tillåta värdepapperscentralen att även utföra de anknutna tjänster som anges i avsnitt C i bilagan. Denna begäran ska inkludera följande:
 - a) bevis som styrker begäran, och detaljerat förklarar de arrangemang som värdepapperscentralen har infört för att hantera alla tillhörande risker.
 - b) en motiverad bedömning om att denna lösning är det mest effektiva sättet att säkerställa systemrobusthet.
 - c) en analys av den förväntade effekten på de relevanta finansiella marknaderna och den finansiella stabiliteten.

Efter en detaljerad konsekvensanalys, ett samråd med de berörda företagen, och efter att ha beaktat yttrandena från EBA och Esma samt ECB, ska kommissionen anta ett genomförandebeslut i enlighet med det förfarande som avses i artikel 66. Kommissionen ska motivera sitt genomförandebeslut.

En värdepapperscentral som åtnjuter ett undantag ska ges tillstånd som kreditinstitut på det sätt som föreskrivs i avsnitt II i direktiv 2006/48/EG. Detta tillstånd ska begränsas till uteslutande tillhandahållandet av anknutna banktjänster som det är auktoriserat att tillhandahålla i enlighet med punkt 4 och ska förutsätta uppfyllandet av de verksamhets- och tillsynskrav som anges i artikel 57 och 58.

3. En värdepapperscentral som har för avsikt att avveckla kontantdelen av hela eller delar av sitt avvecklingssystem för värdepapper i enlighet med artikel 37.2 i denna förordning måste vara auktoriserad att för detta syfte utse ett kreditinstitut som har auktoriserats enligt bestämmelserna i avdelning II i direktiv 2006/48/EG, såvida inte den behöriga myndighet som avses i artikel 53.1 i denna förordning styrker, baserat på tillgängliga bevis, att ett kreditinstituts exponering för koncentrationen av risker enligt artikel 57.3 och 57.4 inte har reducerats i tillräcklig utsträckning. I det sistnämnda fallet får den behöriga myndighet som avses i artikel 53.1 kräva att

värdepapperscentralen utser mer än ett kreditinstitut. De utsedda kreditinstituten ska betraktas som avvecklingsagenter.

4. Den auktorisation som avses i punkt 3 ska täcka de anknutna tjänster som anges i avsnitt C i bilagan och som det utsedda kreditinstitutet eller en värdepapperscentral som har beviljats undantag enligt punkt 2 i denna artikel kan vilja tillhandahålla värdepapperscentralens deltagare.
5. I de fall värdepapperscentralen och det utsedda kreditinstitutet tillhör en företagskoncern som i slutändan kontrolleras av samma moderföretag, ska auktorisationen som föreskrivs i avsnitt II i direktiv 2006/48/EG av sådana utsedda kreditinstitut begränsas till enbart tillhandahållandet av de anknutna banktjänster som institutet är auktoriserat att tillhandahålla i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Samma krav gäller för en värdepapperscentral som har beviljats ett undantag enligt punkt 2 i denna artikel.
6. Värdepapperscentralen och de utsedda kreditinstituten ska alltid uppfylla villkoren för auktorisation enligt denna förordning.

Värdepapperscentralen ska utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna om väsentliga förändringar som är relevanta för villkoren för auktorisationen.

Artikel 53 *Förfarande för att bevilja och avslå auktorisation*

1. Värdepapperscentralen ska lämna in sin ansökan om auktorisation att utse ett kreditinstitut i enlighet med artikel 52 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad.
2. Ansökan ska innehålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att värdepapperscentralen och det utsedda kreditinstitutet vid tidpunkten för auktorisationen har vidtagit alla mått och steg för att uppfylla förordningens krav. Ansökan ska innehålla ett verksamhetsprogram med en beskrivning av de planerade anknutna banktjänsterna, den strukturella organisationen av förbindelserna mellan värdepapperscentralen och det utsedda kreditinstitutet och av hur kreditinstitutet avser att uppfylla de krav på stabilitetstillsyn som fastställs i artikel 57.1, 57.3 och 57.4.
3. Den behöriga myndigheten ska tillämpa det förfarande som anges i artikel 15.3 och 15.6.
4. Den behöriga myndigheten ska samråda med följande myndigheter innan den ger värdepapperscentralen auktorisation:
 - (a) Den relevanta myndighet som avses i artikel 11.1 a i fråga om huruvida de tjänster som de utsedda kreditinstituten avser att tillhandahålla kommer att påverka funktionen hos det avvecklingssystem för värdepapper som den ansökande värdepapperscentralen driver.
 - (b) Den behöriga myndighet som avses i artikel 58.1 om kreditinstitutens förmåga att uppfylla de krav på stabilitetstillsyn som anges i artikel 57.

5. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa vilka uppgifter den sökande värdepapperscentralen ska lämna till den behöriga myndigheten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma ska i samråd med de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samråd med de myndigheter som avses i punkt 4 innan auktorisation beviljas.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 54

Utvidgning av anknutna banktjänster

1. En värdepapperscentral som avser att utvidga de anknutna banktjänster för vilka den utser ett kreditinstitut ska lämna in en ansökan om utvidgning till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där värdepapperscentralen är etablerad.
2. Ansökan om utvidgning ska behandlas enligt förfarandet i artikel 53.

Artikel 55

Återkallande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där värdepapperscentralen är etablerad ska återkalla auktorisationen om
 - (a) värdepapperscentralen i tolv månader inte har utnyttjat sin auktorisation, uttryckligen har fransagt sig auktorisationen eller det utsedda kreditinstitutet inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,
 - (b) värdepapperscentralen har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat olagligt sätt,
 - (c) värdepapperscentralen och de utsedda kreditinstituten inte längre uppfyller villkoren för att bevilja auktorisationen och inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som den behöriga myndigheten har begärt inom en viss tidsfrist,

- (d) värdepapperscentralen och det utsedda kreditinstitutet på ett allvarligt och systematiskt sätt har åsidosatt förordningens krav.
2. Innan den behöriga myndigheten återkallar en auktorisation ska den samråda med de relevanta myndigheter som avses i artikel 11.1 a och de myndigheter som avses i artikel 58.1 om huruvida auktorisationen måste återkallas, om inte ett sådant beslut måste fattas skyndsamt.
 3. Esma, alla myndigheter som är behöriga enligt artikel 11.1 a och alla myndigheter som avses i artikel 58.1 kan när som helst begära att den behöriga myndigheten i den medlemsstat där värdepapperscentralen är etablerad ska undersöka om värdepapperscentralen och de utsedda kreditinstitutet fortfarande uppfyller villkoren för auktorisation.
 4. Den behöriga myndigheten får begränsa upphävandet till viss tjänst, verksamhet eller finansiellt instrument.

Artikel 56 *Register över värdepapperscentraler*

1. Beslut som fattas av behöriga myndigheter enligt artiklarna 52, 54 och 55 ska omedelbart anmälas till Esma.
2. I den förteckning som Esma enligt artikel 19.3 är skyldig att offentliggöra på sin särskilda webbplats ska följande information anges:
 - (a) Namnet på samtliga värdepapperscentraler som varit föremål för ett beslut enligt artiklarna 52, 54 och 55.
 - (b) Namnet på samtliga utsedda kreditinstitut.
 - (c) Förteckningen över de anknutna banktjänster som utsedda kreditinstitut är auktoriserade att tillhandahålla värdepapperscentralens deltagare.
3. De behöriga myndigheterna ska anmäla till Esma vilka institut som tillhandahåller anknutna banktjänster enligt kraven i nationell lag senast 90 dagar efter ikraftträdandet av denna förordning.

Artikel 57 *Tillämpliga krav på stabilitetstillsyn för kreditinstitut som har utsetts till att tillhandahålla anknutna banktjänster*

1. Ett kreditinstitut som har utsetts till att tillhandahålla anknutna banktjänster ska tillhandahålla de tjänster som anges i avsnitt C i bilagan och som omfattas av auktorisationen.
2. Ett kreditinstitut som har utsetts till att tillhandahålla anknutna banktjänster ska efterleva all nuvarande eller kommande lagstiftning som är tillämplig på kreditinstitut.

3. Ett kreditinstitut som har utsetts till att tillhandahålla anknutna banktjänster ska uppfylla följande särskilda krav på stabilitetstillsyn för de kreditrisker som är förknippade med dessa tjänster för varje avvecklingssystem för värdepapper:
- (a) Det ska upprätta en stabil ram för att hantera motsvarande kreditrisker.
 - (b) Det ska ofta och regelbundet identifiera källorna till sådana kreditrisker, mäta och övervaka motsvarande kreditexponeringar och använda lämpliga riskhanteringsverktyg för att kontrollera dessa risker.
 - (c) Det ska fullständigt täcka motsvarande kreditexponeringar mot enskilda låntagare med hjälp av säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser.
 - (d) Om det krävs säkerhet för att hantera kreditinstitutets motsvarande kreditrisk ska det enbart acceptera säkerhet med låg kreditrisk, likviditetsrisk och marknadsrisk.
 - (e) Det ska fastställa och tillämpa tillräckligt försiktiga värderingsavdrag och koncentrationsbegränsningar på de säkerheter som skapats för att täcka de kreditexponeringar som avses i c.
 - (f) Det ska införa rättsligt bindande arrangemang för att tillåta snabb försäljning eller pantsättning av säkerheter, särskilt i fråga om gränsöverskridande säkerheter.
 - (g) Det ska fastställa gränser för sina motsvarande kreditexponeringar.
 - (h) Det ska analysera och planera sin hantering av eventuella återstående kreditexponeringar och införa regler och förfaranden för att genomföra sådana planer.
 - (i) Det ska endast bevilja kredit för deltagare som har likvida medel hos institutet.
 - (j) Det ska införa ett automatiskt ersättningsförfarande för intradagskredit och motverka kredit till påföljande dag genom avskräckande straffavgifter.
4. Ett kreditinstitut som har utsetts för att tillhandahålla anknutna banktjänster ska uppfylla följande särskilda krav på stabilitetstillsyn för de likviditetsrisker som är förknippade med dessa tjänster för varje avvecklingssystem för värdepapper:
- (a) Det ska ha en stabil ram för att mäta, övervaka och hantera sina likviditetsrisker för varje valuta i det avvecklingssystem för värdepapper för vilket det fungerar som avvecklingsagent.
 - (b) Det ska kontinuerligt övervaka nivån på de likvida tillgångar som det innehar och fastställa värdet på sina tillgängliga likvida tillgångar med hänsyn till lämpliga värderingsavdrag för dessa tillgångar.
 - (c) Det ska kontinuerligt mäta sitt likviditetsbehov och sina likviditetsrisker och därvidlag ta hänsyn till den likviditetsrisk som genereras av obestånd för de två deltagare som den har störst exponering mot.

- (d) Det ska reducera motsvarande likviditetsrisker med omedelbart tillgängliga resurser, såsom överenskommelser om förfinansiering. I avsaknad av sådana ska det försöka få de kreditramar som krävs, eller liknande arrangemang för att täcka motsvarande likviditetsbehov, endast med institut med lämplig risk- och marknadsprofil, och det ska identifiera, mäta och övervaka den likviditetsrisk som orsakats av dessa institut.
 - (e) Det ska fastställa och tillämpa lämpliga koncentrationsgränser för var och en av de motsvarande tillhandahållarna av likviditet, inbegripet dess moderföretag och dotterföretag.
 - (f) Det ska fastställa och kontrollera att de motsvarande resurserna är tillräckliga genom regelbundna och strikta stresstest.
 - (g) Det ska analysera och planera sin hantering av eventuell likviditetsbrist som saknar täckning och införa regler och förfaranden för att genomföra sådana planer.
 - (h) Det ska basera sina intradagskredittjänster på proportionerliga resurser med minst samma löptid, bestående av kapital, kontanta medel och lånearrangemang.
 - (i) Det ska deponera motsvarande kassabehållning på särskilda konton hos centralbanker när så är möjligt och praktiskt genomförbart.
 - (j) Det ska se till att det med kundens informerade samtycke kan återanvända den säkerhet som har ställts av en kund som inte klarar sina åtaganden.
5. EBA ska i samråd med Esma och de nationella centralbanker som ingår i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa följande:
- (a) Hur ofta den mätning och övervakning av kreditexponering som avses i punkt 3 b ska göras samt vilka typer av riskhanteringsverktyg som ska användas för att kontrollera riskerna till följd av dessa exponeringar.
 - (b) Vad som utgör likvärdiga finansiella resurser vid tillämpningen av punkt 3 c.
 - (c) Vilken typ av säkerhet som kan anses medföra låg kredit-, likviditets- och marknadsrisk vid tillämpningen av punkt 3 d.
 - (d) Vad som är lämpliga värderingsavdrag vid tillämpningen av punkterna 3 e och 4 b.
 - (e) Koncentrationsgränserna för de säkerheter som avses i punkt 3 e, för de kreditexponeringar som avses i punkt 3 g och för de tillhandahållare av likviditet som avses i punkt 4 e.
 - (f) Vad som utgör avskräckande straffavgifter vid tillämpningen av punkt 3 j.
 - (g) Närmare bestämmelser om den övervakningsram som avses i punkt 4 b och metoden för att beräkna värdet av tillgängliga likvida tillgångar vid

tillämpningen av punkt 4 b och för att mäta de likviditetsbehov och likviditetsrisker som avses i punkt 4 c.

- (h) Vad som utgör omedelbart tillgängliga resurser och en lämplig risk- och marknadsprofil vid tillämpningen av punkt 4 d.
- (i) Hur ofta, vilken typ och vilka tidsramar som ska användas för de stresstester som avses i punkt 4 f.
- (j) Kriterierna för att bedöma när det är möjligt och praktiskt genomförbart att deponera kassabehållning på konton hos centralbanker vid tillämpningen av punkt 4 i.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 58

Tillsyn av kreditinstitut som har utsetts till att tillhandahålla anknutna banktjänster

1. Den behöriga myndighet som avses i direktiv 2006/48/EG ska på de villkor som fastställs i det direktivet vara ansvarig för auktorisation och tillsyn av de kreditinstitut som utses till att tillhandahålla anknutna banktjänster vad avser deras efterlevnad av artiklarna 57.3 och 57.4 i denna förordning.
2. Den behöriga myndighet som avses i artikel 9 ska i samråd med den behöriga myndighet som avses i punkt 1 minst en gång om året granska och bedöma om de utsedda kreditinstituten uppfyller artikel 57.1 och om alla nödvändiga arrangemang mellan de utsedda kreditinstituten och värdepapperscentralen gör det möjligt för dem att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning.
3. För att skydda deltagarna i det avvecklingssystem för värdepapper som den driver ska en värdepapperscentral se till att det kreditinstitut som den utser ger den tillgång till all information som krävs för tillämpningen av denna förordning och den ska rapportera alla överträdelser mot den till de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 och i artikel 9.
4. För att garantera enhetliga och effektiva tillsynsmetoder i unionen för de kreditinstitut som har utsetts till att tillhandahålla anknutna banktjänster får EBA i samråd med Esma och de nationella centralbanker som ingår i ECBS utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avdelning V

Sanktioner

Artikel 59

Administrativa påföljder och åtgärder

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om administrativa påföljder och åtgärder för de omständigheter som definieras i artikel 60 för de personer som är ansvariga för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sådana påföljder och åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Senast 24 månader efter ikraftträdandet av denna förordning ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma de regler som avses i första stycket. De ska omedelbart underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.
2. Behöriga myndigheter ska kunna införa administrativa påföljder och åtgärder mot värdepapperscentraler, utsedda kreditinstitut, medlemmar i deras ledningar och alla andra personer som i praktiken kontrollerar deras verksamhet eller andra juridiska eller fysiska personer som betraktas som ansvariga för en överträdelse.
3. När de behöriga myndigheterna utövar sina sanktionsbefogenheter under de omständigheter som anges i artikel 60 ska de bedriva ett nära samarbete för att se till att de administrativa påföljderna och åtgärderna ger de resultat som är avsikten med denna förordning. Vidare ska de samordna sina åtgärder för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de tillämpar administrativa påföljder och åtgärder i fråga om gränsöverskridande fall i enlighet med artikel 12.

Artikel 60

Sanktionsbefogenheter

1. Denna artikel ska tillämpas på följande bestämmelser i denna förordning:
 - (a) Tillhandahållande av tjänster som anges i avsnitten A, B och C i bilagan i strid med artiklarna 14, 23 och 52.
 - (b) Erhållande av de auktorisationer som krävs enligt artiklarna 14 och 52 genom osanna uppgifter eller andra olagliga metoder enligt artiklarna 18.1 b och 55.1 b.
 - (c) En värdepapperscentralers underlåtelse att uppfylla kapitalkravet i artikel 44.1.
 - (d) En värdepapperscentralers underlåtelse att uppfylla de organisatoriska kraven i artiklarna 24–28.
 - (e) En värdepapperscentralers underlåtelse att följa uppföranderegler i enlighet med artiklarna 29–32.

- (f) En värdepapperscentral underlåtelse att uppfylla kraven för värdepapperscentralstjänster i artiklarna 34–38.
 - (g) En värdepapperscentral underlåtelse att uppfylla kraven på stabilitetstillsyn i artiklarna 40–44.
 - (h) En värdepapperscentral underlåtelse att uppfylla kraven på länkar mellan värdepapperscentraler i artikel 45.
 - (i) Ogrundad vägran av en värdepapperscentral att bevilja olika typer av tillträde i enlighet med artiklarna 47–51.
 - (j) Ett utsett kreditinstituts underlåtelse att uppfylla de särskilda krav på stabilitetstillsyn i fråga om kreditrisker som anges i artikel 57.3.
 - (k) Ett utsett kreditinstituts underlåtelse att uppfylla de särskilda krav på stabilitetstillsyn i fråga om likviditetsrisker som anges i artikel 57.4.
2. Utan att det påverkar behöriga myndigheters övervakningsbefogenheter ska dessa myndigheter, om någon av de överträdelser sker som avses i punkt 1, i enlighet med nationell lag ha befogenhet att åtminstone genomdriva följande administrativa påföljder och åtgärder:
- (a) En offentlig förklaring som anger den person som är ansvarig för överträdelsen samt typen av överträdelse.
 - (b) Ett åläggande om att den person som är ansvarig för överträdelsen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
 - (c) Återkallande av de auktorisationer som har beviljats enligt artiklarna 14 och 52 i enlighet med artiklarna 18 och 55.
 - (d) Avsked av ledamöter i verkställande organ i de institut som är ansvariga för en överträdelse.
 - (e) Administrativa böter på upp till två gånger beloppet för den vinst som erhållits genom överträdelsen i de fall dessa belopp kan fastställas.
 - (f) Administrativa böter för fysiska personer på upp till 5 miljoner euro eller upp till 10 % av den aktuella personens totala årsinkomst under det föregående kalenderåret.
 - (g) Administrativa böter för juridiska personer på upp till 10 % av den aktuella personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret. Om företaget är ett dotterföretag till ett moderföretag, ska den relevanta totala årliga omsättningen vara den totala årliga omsättning som härrör från det yttersta moderföretagets koncernredovisning under det föregående räkenskapsåret.
3. Behöriga myndigheter får förfoga över andra sanktionsbefogenheter utöver dem som avses i punkt 2 och får utdöma högre administrativa böter än dem som fastställs i den punkten.

4. Alla administrativa påföljder och åtgärder som utfärdats för överträdelser av denna förordning ska offentliggöras utan onödigt dröjsmål, och offentliggörandet ska åtminstone innehålla information om vilken typ av överträdelse det rör sig om och vilka som begått den, om offentliggörandet inte innebär ett allvarligt hot mot stabiliteten på de finansiella marknaderna. Om offentliggörandet skulle orsaka oproportionell skada för de berörda parterna ska de behöriga myndigheterna offentliggöra påföljderna på anonym grund.

Offentliggörandet av påföljder ska respektera de grundläggande rättigheterna i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt i fråga om respekten för privatlivet och familjelivet och rätten till skydd av personuppgifter.

Artikel 61 *Effektiv tillämpning av sanktioner*

1. När de behöriga myndigheterna fastställer vilken typ av administrativa påföljder och åtgärder som ska vidtas samt nivån för dessa ska de ta hänsyn till följande kriterier:
 - (a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
 - (b) Den ansvariga personens grad av ansvar.
 - (c) Den ansvariga personens ställning och finansiella styrka, enligt den aktuella juridiska personens totala omsättning eller den aktuella fysiska personens årsinkomst.
 - (d) Storleken på den ansvariga personens vinst eller på de förluster som denne undvikit till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.
 - (e) Den ansvariga personens grad av samarbetsvillighet med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.
 - (f) Tidigare överträdelser av den ansvariga personen.
2. De behöriga myndigheterna kan beakta ytterligare faktorer under förutsättning att de är specificerade i nationell lag.

Artikel 62 *Rapportering av överträdelser*

1. Medlemsstaterna ska införa effektiva mekanismer som uppmuntrar till att rapportera överträdelser av denna förordning till behöriga myndigheter.
2. Bland de mekanismer som avses i punkt 1 ska åtminstone följande ingå:
 - (a) Särskilda förfaranden för mottagande och utredning av rapporter om överträdelser.

- (b) Lämpligt skydd för personer som rapporterar misstänkta eller faktiska överträdelser.
- (c) Skydd av personuppgifter både för den person som rapporterar misstänkta eller faktiska överträdelser och för den anklagade personen i enlighet med principerna i direktiv 95/46/EG.
- (d) Lämpligt förfarande för att garantera en anklagad persons rätt till försvar och rätt att höras innan beslut om denne fattas, samt rätten att söka möjlighet till talan inför domstol mot beslut eller åtgärder som rör personen.

Avdelning VI

Delegerade akter, övergångsbestämmelser, ändring av direktiv 98/26/EG och slutbestämmelser

Artikel 63 *Delegering av befogenheter*

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 64 i fråga om artiklarna 2.2, 22.6, 23.1, 23.4, 30.1, 30.3, 37.1, 50.1, 50.2, 50.3, 51.2 och 51.3.

Artikel 64 *Utövande av delegering*

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 63 ska ges på obestämd tid från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 63 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Det träder i kraft dagen efter det att beslutet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges i denna tidning. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen har antagit en delegerad akt ska den underrätta Europaparlamentet och rådet samtidigt.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 63 ska enbart träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att man inte har någon invändning. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 65 *Genomförandebefogenheter*

Kommissionen ska ha befogenhet att anta genomförandeaakter i enlighet med artikel 23.6 och den tredje stycket i artikel 52.2. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 66.2.

Artikel 66
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG²⁵. Denna ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. Artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas när kommissionen utövar sina genomförandebefogenheter enligt denna förordning.

Artikel 67
Övergångsbestämmelser

1. De institut som har anmälts till Esma som värdepapperscentraler på de villkor som anges i artikel 19.4 ska ansöka om samtliga auktorisationer som krävs för tillämpningen av denna artikel inom två år från och med dagen för ikraftträdande av denna förordning.
2. En värdepapperscentral som är etablerad i ett tredjeland ska inom två år från den dag då denna förordning träder i kraft antingen ansöka om auktorisation hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där värdepapperscentralen tillhandahåller sina tjänster, om den har för avsikt att tillhandahålla sina tjänster på grundval av artikel 14, eller om erkännande hos Esma, om den har för avsikt att tillhandahålla sina tjänster på grundval av artikel 23.
3. Om en värdepapperscentral som är etablerad i ett tredjeland på dagen för ikraftträdandet av denna förordning redan tillhandahåller tjänster i en medlemsstat i enlighet med nationell lag i den aktuella medlemsstaten ska värdepapperscentralen få fortsätta tillhandahålla tjänster till dess att den auktorisation som avses i artikel 14 eller det erkännande som avses i artikel 23 har beviljats eller avslagits.
4. Länkar mellan en värdepapperscentral som är etablerad i ett tredjeland och värdepapperscentraler som är auktoriserade i medlemsstaterna ska tillåtas till dess att den auktorisation som avses i artikel 14 eller det erkännande som avses i artikel 23 har beviljats eller avslagits.

Artikel 68
Ändring av direktiv 98/26/EG

1. Artikel 2 a tredje strecksatsen i första stycket i direktiv 98/26/EG ska ersättas med följande text:

”som är betecknat som ett system och anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten av den medlemsstat vars lag är tillämplig, utan att detta påverkar tillämpningen av andra strängare regler, som föreskrivs i nationell lag,

²⁵ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

sedan den medlemsstaten har förvissat sig om att systemets regler är tillfredsställande.”

2. Medlemsstaterna ska anta och offentliggöra samt meddela kommissionen de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i punkt 1 senast sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning.

Artikel 69 *Rapporter och översyn*

1. Esma ska i samarbete med EBA och de myndigheter som avses i artiklarna 9 och 11 lämna in årliga rapporter till kommissionen med en bedömning av tendenser, eventuella risker och sårbara punkter, och vid behov, rekommendationer om förebyggande eller korrigerande åtgärder på marknaderna för de tjänster som omfattas av denna förordning. Årsrapporterna ska minst innehålla följande:
 - (a) En bedömning av avvecklingseffektiviteten för inhemska och gränsöverskridande transaktioner per medlemsstat på grundval av antal och volym av uteblivna avvecklingar, de bötesbelopp som avses i artikel 7.4, antal och volym av de uppköp som avses i artikel 7.4 samt andra eventuellt relevanta kriterier.
 - (b) En bedömning med en mätning av antalet avvecklingar som inte sker inom de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler på grundval av antal och volym av transaktioner samt andra eventuellt relevanta kriterier.
 - (c) En bedömning av de gränsöverskridande tjänster som omfattas av denna förordning på grundval av antal och typer av länkar mellan värdepapperscentraler, antal utländska deltagare i de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler, antal och volym av transaktioner för utländska deltagare, antalet utländska emittenter som registrerar sina värdepapper i en värdepapperscentral enligt artikel 47 samt andra eventuellt relevanta kriterier.
2. De rapporter som avses i punkt 1 omfattar ett kalenderår och ska lämnas in till kommissionen senast den 30 april nästa kalenderår.

Artikel 70 *Ikraftträdande och tillämpning*

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artikel 5 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.
3. Artikel 3.1 ska tillämpas från och med januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 7.3.2012

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Förteckning över tjänster

Avsnitt A

Värdepapperscentralers huvudtjänster

1. Ursprunglig registrering av värdepapper i ett kontobaserat system (*notarietjänst*).
2. Förvaltning av värdepapper på högsta nivå (*central förvaltningstjänst*).
3. Drift av ett avvecklingssystem för värdepapper (*avvecklingstjänst*).

Avsnitt B

Andra anknutna tjänster än banktjänster vid värdepapperscentraler

Tjänster som tillhandahålls av värdepapperscentralerna som bidrar till att öka värdepappersmarknadernas säkerhet, effektivitet och öppenhet, däribland följande:

1. Tjänster i samband med avvecklingstjänsten, t.ex.
 - (a) organisation av en utlåningsmekanism för värdepapper, som agent mellan deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper,
 - (b) erbjudande av förvaltningstjänster för säkerheter, som agent mellan deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper,
 - (c) avvecklingsavstämning, orderhantering, handelsbekräftelse, handelskontroll.
2. Tjänster i samband med notarietjänster och centrala förvaltningstjänster, t.ex.
 - (a) tjänster i samband med aktieägarregister,
 - (b) inledning av hanteringen av företagsspecifika åtgärder, däribland skatt, bolagsstämmor och informationstjänster,
 - (c) tjänster för nyemitteringar, som allokering och hantering av Isin-koder och liknande koder,
 - (d) orderhantering och orderbehandling, betalning och hantering av avgifter samt tillhörande rapportering.
3. Förvaltning av värdepapperskonton i samband med avvecklingstjänsten, säkerhetsförvaltning och andra anknutna tjänster.
4. Alla andra tjänster, t.ex.
 - (a) allmänna säkerhetsförvaltningstjänster som agent,
 - (b) lagstadgad rapportering,
 - (c) uppgifter och statistik till marknads- och opinionsundersökningar,

- (d) it-tjänster.

Avsnitt C

Anknutna banktjänster

1. Anknutna banktjänster för deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper i samband med avvecklingstjänsten, t.ex.
 - (a) tillhandahållande av bankkonton,
 - (b) emottagande av kontantmedel,
 - (c) tillhandahållande av kontant kredit,
 - (d) utlåning av värdepapper.
2. Banktjänster i samband med andra huvudtjänster eller kompletterande tjänster som anges i avsnitten A och B, t.ex.
 - (a) tillhandahållande av bankkonton för och ta emot kontantmedel från innehavare av värdepapperskonton,
 - (b) utlåning av värdepapper till innehavare av värdepapperskonton.
 - (c) banktjänster som underlättar hanteringen av företagsspecifika åtgärder, t.ex.
 - i) förfinansiering av inkomster och behållning från inlösen,
 - ii) förfinansiering av återbetalning av skatt.

BILAGA

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁶

Inre marknaden – Finansmarknader

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁷

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Öka säkerheten och effektiviteten hos finansmarknaderna, förstärka den inre marknaden för finansiella tjänster.

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifika mål:

Mot bakgrund av de allmänna målen ovan är följande specifika mål av betydelse:

- Öka säkerheten i gränsöverskridande avveckling.
- Öka effektiviteten i gränsöverskridande avveckling.

²⁶

ABM: Activity-Based Management – ABB: Activity-Based Budgeting

²⁷

I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

- Skapa rättvisa konkurrensförhållanden för värdepapperscentralstjänster.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Syftet med förslaget är följande:

- Öka säkerheten och effektiviteten i avvecklingar genom att harmonisera avvecklingsperioder och se till att den stora majoriteten av överlåtbara värdepapper utfärdas i kontobaserad form.
- Förbättra avvecklingsdisciplinen genom att skapa ett lämpligt och harmoniserat regelverk för att förhindra och hantera utebliven avveckling.
- Skapa en ändamålsenlig reglering för samtliga värdepapperscentraler som bedriver verksamhet inom EU.
- Skapa konsekvens i kraven på värdepapperscentraler och samordning av nationella tillsynsmyndigheters tillsyn.
- Minska investerarnas kostnader för gränsöverskridande avveckling.
- Ge emittenter och investerare större valfrihet genom att öka tillgången till värdepapperscentraler.
- Skapa en mer rättvis konkurrens mellan värdepapperscentralstjänster, vilket kan leda till högre kvalitet och lägre avgifter för värdepapperscentralstjänster för emittenter och investerare.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

- En rapport med en bedömning av avvecklingseffektiviteten på varje EU-marknad. Indikatorer kan omfatta antal och volym av uteblivna avvecklingar (åtskillnad mellan inhemska och gränsöverskridande transaktioner), mängd påföljder för värdepapperscentraler, antal uppköpsförfaranden och fall av avstängning från medlemskap på grund av systematisk underlåtenhet att genomföra avveckling.
- En rapport med en mätning av mängden marknadsfordringar, för att bedöma om harmoniseringen av avvecklingsperioder har lett till ökad effektivitet för företagsspecifika åtgärder.
- En rapport med en mätning av internaliseringen av avveckling av förvaringsinstitut utanför sådana avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler. Denna information är viktig i fråga om systemrisk och för att göra det lättare att avgöra om det kan

krävas ingripanden på EU-nivå i detta avseende.

- En rapport med en bedömning av huruvida den gränsöverskridande verksamheten ökar. Indikatorer kan vara antal länkar mellan värdepapperscentraler, antal utländska deltagare i värdepapperscentraler, mängd transaktioner för utländska deltagare och antal emittenter som får tillträde till utländska värdepapperscentraler.
- En rapport med en prisanalys i EU för de viktigaste värdepapperscentralstjänsterna, som avveckling och förvaring för gränsöverskridande och inhemska transaktioner.
- En undersökning av värdepapperscentraler, emittenter och andra marknadsinfrastrukturer för att bedöma i vilken omfattning de vidtagna åtgärderna har undanröjt hinder för tillträde och om det kvarstår (praktiska eller juridiska) hinder.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. *Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt*

Genom tillämpningen av förordningen i medlemsstaterna

- kommer avvecklingsperioderna att harmoniseras,
- kommer den stora majoriteten av överlåtbara värdepapper att utfärdas i kontobaserad form,
- skulle avvecklingsdisciplinen förbättras genom att det skapas ett lämpligt och harmoniserat regelverk för att förhindra och hantera utebliven avveckling,
- skulle alla värdepapperscentraler med verksamhet i EU vara ändamålsenligt reglerade på grundval av samma krav,
- skulle auktorisationen och tillsynen av värdepapperscentraler harmoniseras och samordningen mellan nationella regleringsmyndigheter förbättras,
- skulle tillträdet till värdepapperscentraler (för emittenter, andra värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer) och från värdepapperscentraler (till andra värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer) öka och villkor för tillträde harmoniseras.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå*

- Finansiella marknader är i sig gränsöverskridande och blir det i allt högre grad. De problem som har identifierats i fråga om värdepapperscentralstjänster, särskilt avveckling, i EU gäller främst gränsöverskridande transaktioner. Att enskilda medlemsstater vidtar åtgärder separat och utan samordning skulle därför sannolikt ge mycket liten effekt i ett gränsöverskridande sammanhang.
- Värdepapperscentraler är systemviktiga och deras sammankoppling ökar i Europa, vilket

kräver samordnade åtgärder.

- Närstående aspekter omfattas av den befintliga unionsslagstiftningen, främst direktivet om ställande av finansiell säkerhet, direktivet om slutgiltig avveckling, direktivet om marknader för finansiella instrument, direktivet om kapitalkrav samt det eventuellt kommande direktivet om värdepapperslagstiftning. Ett eventuellt nytt förslag måste vara fullständigt anpassat efter dessa EU-bestämmelser. Detta kan bäst åstadkommas genom en gemensam insats.

1.5.3. Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Värdepapperscentraler är viktiga institutioner för finansmarknaderna eftersom de sköter registrering och förvaring av värdepapper och driver de system som möjliggör avveckling av värdepapperstransaktioner, dvs. faktisk leverans av värdepapper mot kontantmedel. Därför är de viktiga marknadsinfrastrukturer tillsammans med handelsplatser, centrala motparter och transaktionsregister. Handelsplatser regleras genom direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID), medan centrala motparter och transaktionsregister också kommer att regleras på EU-nivå så snart förslaget till förordning om derivatransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister har godkänts av Europaparlamentet och rådet och har trätt i kraft. MiFID-direktivet har tillämpats sedan november 2007 och har lett till ökad konkurrens mellan handelsplatser för finansiella instrument och investerare har fått ett större urval av tjänsteleverantörer och finansiella instrument.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Vissa frågor täcks redan av befintlig unionslagstiftning. Avvecklingssystem för värdepapper definieras t.ex. redan i direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper²⁸ och i direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument föreskrivs vissa regler för marknadsdeltagares tillträde till det system för avveckling av värdepapper som de väljer. Andra frågor ingår i olika förslag från kommissionen. Kommissionens förslag om blankning och vissa aspekter av kreditwappar behandlar t.ex. även avvecklingsdisciplin för vissa kategorier av finansiella instrument och i kommissionens förslag om derivatransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister finns bestämmelser om clearing, vilket är en process som hör nära ihop med avveckling. Den föreslagna förordningen är förenlig med dessa unionstexter.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

²⁸

EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

☒ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period 2013–2015,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²⁹

☐ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☐ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

- ☐ genomförandeorgan
- ☒ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna³⁰
- ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☐ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (**ange vilka**)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

-

²⁹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Enligt artikel 81 i förslaget till förordning om inrättande av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska det göras en utvärdering av erfarenheterna från Esmas arbete inom tre år från och med den faktiska driftsstarten. I detta syfte kommer kommissionen att lägga fram en allmän rapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Det har gjorts en konsekvensanalys av förslaget till reform av EU:s system för finansiell tillsyn som kompletterar förslagen till förordningar om inrättandet av Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten samt Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

De ytterligare resurser för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) som följer av det nuvarande förslaget behövs för att Esma ska kunna utöva sina befogenheter och framför allt sin roll när det gäller följande:

- Säkerställa en harmoniserad och förbättrad ordning för avvecklingsdisciplin genom att säkerställa enhetlig övervakning och rapportering av utebliven avveckling och genom att utarbeta förslag till standarder för åtgärderna för att förhindra och hantera utebliven avveckling.
- Säkerställa harmonisering och samordning av reglerna för värdepapperscentraler genom att utarbeta förslag till standarder.
- Stärka och säkerställa en konsekvent tillämpning av nationella tillsynsbefogenheter genom att utfärda riktlinjer för samarbetet mellan myndigheter och utarbeta förslag till standarder för att fastställa innehållet i ansökan om auktorisation och den information som ska lämnas till behöriga myndigheter och utbytas mellan myndigheter för tillsynsändamål.
- Säkerställa samordning och harmonisering av villkor för tillträde som beviljas tredjelandsföretag.
- Säkerställa harmonisering och samordning av regler för tillträde till värdepapperscentraler för deltagare, emittenter och andra värdepapperscentraler samt mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer.

Om det saknas resurser kan Esma inte utföra sina uppgifter i tid och på ett effektivt sätt.

2.2.2. Planerad(e) kontrollmetod(er)

Förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med Esma-förordningen kommer att gälla även för Esmas roll enligt det aktuella förslaget.

Den slutliga uppsättningen indikatorer – för en bedömning av resultatet av det arbete som utförts av Esma – kommer att fastställas av kommissionen i samband med att den första begärda utvärderingen genomförs. För den slutliga utvärderingen kommer de kvantitativa indikatorerna att väga lika tungt som det kvalitativa underlag som samlas in under samråden. Utvärderingen ska upprepas vart tredje år.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

För att bekämpa bedrägeri, korruption och alla andra olagliga verksamheter ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som genomförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) gälla för Esma utan begränsningar.

Esma ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid Esma.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagare av utbetalningar från Esma, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning.....]	Diff./Icke-diff. (31)	från Efta- 32 länder	från kandidat- länder ³³	från tredje- länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	12.0404.01 [ESMA – Stöd enligt avdelningarna 1 och 2 (Personalutgifter och administrativa utgifter)]	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

-

³¹ Diff. Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1A	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning
---	----	---

GD: MARKT			År 2013 ³⁴	År 2014	År 2015				SUMMA
• Driftsanslag									
12.0404.01	Åtaganden	(1)	0,385	0,354	0,354				1,093
	Betalningar	(2)	0,385	0,354	0,354				1,093
Anslag av administrativ karaktär som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³⁵									
Budgetrubrik (nr)		(3)							
TOTALA anslag för GD MARKT	Åtaganden	=1+1a+3	0,385	0,354	0,354				1,093
	Betalningar	=2+2a+3	0,385	0,354	0,354				1,093
• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,385	0,354	0,354				1,093
	Betalningar	(5)	0,385	0,354	0,354				1,093
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)							
TOTALA anslag	Åtaganden	=4+ 6	0,385	0,354	0,354				1,093

³⁴ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförande av vissa av Europeiska unionens program och/eller åtgärder (tidigare så kallade BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

för RUBRIK 1A i den fleråriga budgetramen	Betalningar	=5+ 6	0,385	0,354	0,354					1,093
---	-------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--	--------------

Anmärkningar:

Driftsanslagen ovan avser de särskilda uppgifter som åläggs Esma enligt förslaget:

1) Uppgifter i samband med avvecklingsdisciplin (2 standarder för tillsyn, 1 riktlinje och förvaringsuppgifter)

Syftet med dessa åtgärder är att införa en enhetlig övervakning och rapportering av utebliven avveckling och att minska antalet uteblivna avvecklingar genom att införa stränga förebyggande åtgärder och sanktioner.

Esma kommer att behöva utarbeta två förslag till tekniska standarder för tillsyn i fråga om åtgärderna för att förebygga utebliven avveckling, övervakningsverktygen för att identifiera sannolika fall av utebliven avveckling, åtgärderna för att hantera utebliven avveckling samt närmare bestämmelser om övervaknings- och rapporteringssystemet vid fall av utebliven avveckling.

Esma kommer också att behöva utfärda riktlinjer för myndigheterna för att säkerställa ett enhetligt och effektivt genomförande av åtgärder för att förhindra och hantera utebliven avveckling.

Esma ska också ta emot relevanta uppgifter om utebliven avveckling från de behöriga myndigheterna.

2) Uppgifter i samband med auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler (3 standarder för tillsyn, 4 standarder för genomförande, 1 riktlinje, förvaring och permanenta uppgifter)

Syftet med dessa åtgärder är att införa en enhetlig ram för auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler och att öka samarbetet mellan myndigheter. Detta bör bland annat minska regleringsbördan för värdepapperscentraler med gränsöverskridande verksamhet.

Esma kommer att behöva utarbeta förslag till tre tekniska standarder för tillsyn och fyra tekniska standarder för genomförande i fråga om innehållet i ansökan om auktorisation, den information som värdepapperscentralerna lämnar till de behöriga myndigheterna, den information som utbyts mellan myndigheter för tillsynsändamål samt samarbetet mellan hemmyndigheter och värdmyndigheter.

Esma kommer att behöva utarbeta förslag till riktlinjer för att säkerställa ett enhetligt och effektivt samarbete mellan myndigheterna i de olika bedömningar som krävs för tillämpningen av förordningen.

Esma kommer att behöva upprätthålla ett detaljerat register över verksamhet inom värdepapperscentraler i unionen, inbegripet namn på auktoriserade värdepapperscentraler, och över avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralerna, tillhandahållna tjänster, ansvariga myndigheter, värdepapperscentraler från tredjeland osv.

Esma kommer att spela en viktig roll i fråga om värdepapperscentraler utanför EU som vill upprätta en filial eller tillhandahålla tjänster utan att upprätta en filial inom unionen eller som vill upprätta en länk med en värdepapperscentral i unionen. Framför allt måste Esma bedöma om sådana värdepapperscentraler är föremål för effektiv auktorisation och tillsyn i sina hemländer, och man också upprätta samarbetsformer med de behöriga myndigheterna i dessa länder.

Esma kommer också att ha ett antal permanenta uppgifter, bland annat att ingripa vid tvister mellan hem- och värdmyndigheter och att informeras i krissituationer.

3) Uppgifter i samband med kraven på värdepapperscentraler (8 standarder för tillsyn, 2 standarder för genomförande, 1 riktlinje, permanenta uppgifter)

Syftet med dessa åtgärder är att införa enhetliga krav på värdepapperscentraler i fråga om organisation och företagsstyrning, uppförande, tjänster och stabilitetstillsyn. Detta bör skapa en tryggare miljö för värdepapperscentralstjänster och även minska regleringsbördan för värdepapperscentraler med gränsöverskridande verksamhet.

Esma kommer att behöva utarbeta förslag till åtta tekniska standarder för tillsyn och två tekniska standarder för genomförande för att fastställa närmare bestämmelser om ett antal regleringskrav för värdepapperscentraler i fråga om organisation, registerföring, deltagares tillträde, avstämning av värdepapperskonton, separation av värdepapperskonton, slutgiltig avveckling, reducering av operativ risk, kapitalkrav och länkar mellan värdepapperscentraler.

Esma kommer också att behöva utfärda riktlinjer för värdepapperscentralens regler och förfaranden för att hantera en deltagares obestånd.

Esma kommer också att ha permanenta uppgifter till följd av sin befogenhet att ingripa vid tvister mellan myndigheter i fråga om deltagares tillträde till värdepapperscentraler.

4) Uppgifter i samband med kraven på tillträde (3 standarder för genomförande, permanenta uppgifter)

Syftet med dessa åtgärder är att öka effektiviteten genom att ge emittenter och investerare tillträde till den värdepapperscentral de själva väljer.

Esma kommer att behöva utarbeta tre förslag till tekniska standarder för genomförande i fråga om förfarandet för tillträde för emittenter till värdepapperscentraler, mellan värdepapperscentraler och mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer.

Esma kommer också att ha permanenta uppgifter till följd av sin befogenhet att ingripa vid tvister mellan myndigheter i fråga om tillträde.

5) Uppgifter i samband med övervakning och utvärdering av förslaget (2 årsrapporter)

Esma kommer att behöva utarbeta två årsrapporter, en för att bedöma avvecklingseffektiviteten för varje EU-marknad, baserat på den standardiserade rapporteringen om utebliven avveckling från marknadsaktörer, och en för att bedöma om den gränsöverskridande verksamheten ökar, baserat på de uppgifter som samlats in i Esmas register.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”						
---	----------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2013	År 2014	År 2015					SUMMA
GD: MARKT									
• Personalresurser		0	0	0					
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0					
TOTALT GD MARKT	Anslag	0	0	0					
TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0	0	0					

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2013 ³⁶	År 2014	År 2015					SUMMA
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,385	0,354	0,354					1,093
	Betalningar	0,385	0,354	0,354					1,093

³⁶

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

De särskilda målen för förslaget anges i punkt 1.4.2. De kommer att uppnås genom de föreslagna rättsliga åtgärder som ska genomföras på nationell nivå och genom Esmas deltagande. Det går inte att hänföra konkreta numeriska utfall för varje operativt mål, men Esmas roll och dess bidrag till förslagets mål beskrivs ingående i avsnitt 3.2.1.

3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Anmärkning:

GD Markt kommer inte att behöva några ytterligare personalresurser eller administrativa resurser som ett resultat av förslaget. De resurser som i dagsläget används för direktiv 1997/9/EG kommer att fortsätta att användas.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☐ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- ☒ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Enligt förslaget ska Esma utföra ytterligare uppgifter. Detta kommer att kräva ytterligare resurser under budgetrubrik 12.0404.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras³⁷.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- ☐ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☒ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015					Summa
Medlemsstater via EU:s nationella tillsynsorgan*	0,577	0,531	0,531					1,639
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	0,577	0,531	0,531					1,639

* Beräkning på grundval av den nuvarande finansieringsmekanismen i förordningen om Esma (medlemsstaterna 60 % – unionen 40 %).

³⁷ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på övriga inkomster

Bilaga till finansieringsöversikt för rättsakt för förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG

Kostnaderna för de uppgifter som ska utföras av Esma har i fråga om personalutgifter (avdelning 1) uppskattats i enlighet med kostnadsklassificeringen i förslaget till Esmas budget för 2012, som lämnats in till kommissionen.

Kommissionens förslag innehåller bestämmelser om att Esma ska utarbeta tretton tekniska standarder för tillsyn och nio tekniska standarder för genomförande som ska säkerställa att bestämmelser av mycket teknisk karaktär genomförs på ett konsekvent sätt i hela EU. Esma ska dessutom utarbeta tre riktlinjer, främst för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan myndigheter, och två årsrapporter för att övervaka och utvärdera förordningens effektivitet, samt föra ett register över värdepapperscentraler och få ett antal permanenta uppgifter.

När det gäller tidsplanen har det förutsatts att förordningen kommer att träda i kraft i början av 2013 och att Esma därför kommer att behöva de ytterligare resurserna från och med 2013. Ytterligare personal har endast beräknats för de tekniska standarder, riktlinjer och rapporter som Esma ska utarbeta. Det har förutsatts att Esma kan utföra sina övriga permanenta uppgifter, t.ex. i fråga om erkännande av värdepapperscentraler som är etablerade utanför EU och medling mellan myndigheter, med sin befintliga personal. För att de nya tekniska standarderna ska bli klara i tid och vara korrekt utformade kommer det framför allt att behövas ytterligare tjänstemän (med ansvar för strategi, rättsliga frågor och konsekvensbedömning).

Följande antaganden gjordes för att bedöma effekten på det antal heltidsekvivalenter som krävs för att utarbeta tekniska standarder, riktlinjer och rapporter:

- En tjänsteman med ansvar för strategiska frågor utarbetar i genomsnitt fem tekniska standarder per år och samma tjänsteman kan utarbeta tillhörande riktlinjer och rapporter. Detta innebär att det krävs fyra tjänstemän med ansvar för strategiska frågor.
- Det behövs en tjänsteman med ansvar för konsekvensbedömning för ovannämnda tekniska standarder.
- Det behövs en tjänsteman med ansvar för rättsliga frågor för ovannämnda tekniska standarder och riktlinjer.

Detta innebär att det krävs ytterligare sex heltidsekvivalenter från och med 2013.

Det förutsattes att denna ökning av antalet heltidsekvivalenter skulle bibehållas under 2014 och 2015, eftersom standarderna sannolikt inte kommer att bli klara förrän 2014 och kan behöva justeras under 2015.

Övriga antaganden:

- Med hänsyn till fördelningen av heltidsekvivalenter i förslaget till budget 2012 förutsätts sex heltidsekvivalenter bestå av fyra tillfälligt anställda (74 %), en nationell expert på tidsbegränsat uppdrag (16 %) och 1 kontraktsanställd (10 %).

- De genomsnittliga lönekostnaderna per år för olika personalkategorier baseras på riktlinjer från GD Budget.
- En löneviktningskoefficient för Paris på 1,27.
- Utbildningskostnader som uppskattas till 1 000 euro per heltidsekvivalent och år.
- Kostnader för tjänsteresor på 10 000 euro. Uppskattningen baseras på förslaget till 2012 års budget för tjänsteresor per person.
- Rekryteringskostnader (resor, hotell, läkarundersökningar, installationsbidrag och övriga bidrag, flyttersättning, etc.) på 12 700 euro. Uppskattningen baseras på förslaget till 2012 års budget för rekrytering per person.

I nedanstående tabell detaljpresenteras beräkningsmetoden för ökningen i den budget som begärs för kommande tre år. Beräkningen avspeglar det faktum att unionens budget ska finansiera 40 % av kostnaderna.

Kostnadstyp	Beräkning	Belopp (i tusental)			
		2013	2014	2015	Totalt
Avdelning 1: Personalutgifter					
<i>11 Löner och tillägg</i>					
- varav tillfälligt anställda	=4*127*1,27	645	645	645	1,935
- varav utstationerade nationella experter	=1*73*1,27	93	93	93	278
- varav kontraktsanställda	=1*64*1,27	81	81	81	244
<i>12 Utgifter i samband med rekrytering</i>	=6*12,7	76			76
<i>13 Utgifter i samband med tjänsteresor</i>	=6*10	60	60	60	180
<i>15 Utbildning</i>	=6*1	6	6	6	18
Totalt avdelning 1: Personalutgifter		961	885	885	2,732
Varav bidrag från unionen (40 %)		385	354	354	1,093
Varav bidrag från medlemsstaterna (60 %)		577	531	531	1,639

Nedanstående tabell innehåller förslag på lönegradsinplacering av de fyra tillfälligt anställda.

Tjänstegrupp och lönegrad	Tillfälliga tjänster
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	1
AD totalt	4